

Specializovaná mapa s odborným obsahem

**Identifikace kulturně historických hodnot
celku historické kulturní krajiny**

Rožďalovické a Dymokurské rybníky (ORP Poděbrady)

Tabulková příloha textové části

Předkladatel výsledku:

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta stavební
Thákurova 7, 166 29 Praha 6 – Dejvice

Hlavní řešitel (autor – garant výsledku):
doc. Ing. arch. Ivan VOREL, CSc.

Spoluřešitelé (spoluautoři)
prof. Ing. arch. ThLic. Jiří KUPKA, Ph.D.
Ing. arch. Karel KUČA
Ing. arch. Simona VONDRAČKOVÁ, Ph.D.
RNDr. Oldřich VACEK, CSc.

Výstup byl zpracován v rámci řešení I. etapy projektu, jejímž cílem je ověřit praktickou využitelnost typologie historické kulturní krajiny ČR na správních územích obcí s rozšířenou působností

Praha 2022

OBSAH

1 DATABÁZE JEDNOTEK A CELKŮ HIKK NA ÚZEMÍ SPRÁVNÍHO OBVODU ORP PODĚBRADY

Tab. 1.1: Jednotky HiKK na území ORP Poděbrady

Tab. 1.2: Celky HiKK na území ORP Poděbrady

2 DATABÁZE ZNAKŮ CELKU HIKK ROŽĎALOVICKÉ A DYMOKURSKÉ RYBNÍKY NA ÚZEMÍ SPRÁVNÍHO OBVODU ORP PODĚBRADY

Tab. 2.1: Znaky typologické jednotky HiKK 13: Krajina rybníků v celku HiKK Rožďalovické a Dymokurské rybníky (ORP Poděbrady)

tab. 2.2: Ostatní znaky HiKK v celku HiKK Rožďalovické a Dymokurské rybníky (ORP Poděbrady)

tab. 2.3: Hranice panství před zánikem vrchnostenského zřízení v celku HiKK Rožďalovické a Dymokurské rybníky (ORP Poděbrady)

tab. 2.4: Seznam vyhlášených kulturních památek, národních kulturních památek, památkových zón a památkových rezervací v celku HiKK Rožďalovické a Dymokurské rybníky (ORP Poděbrady)

1 DATABÁZE JEDNOTEK A CELKŮ HiKK NA ÚZEMÍ SPRÁVNÍHO OBVODU ORP PODĚBRADY

Tab. 1.1: Jednotky HiKK na území ORP Poděbrady

číslo	vrstva	jev	název	kategorie	Skupina typů	typ	popis
J1	plocha	jednotka HiKK	Město Poděbrady	Organicky vyvinuté krajiny – kontinuální	---	Typ 17: Krajina města	Středověké město s působivým krajinným rámcem, vzniklé v souvislosti s královským hradem ze 13. stol., postaveným u brodu na pravém břehu Labe. Ve 14. stol. předhradí získalo statut města. R. 1908 byly založeny lázně a město se trojnásobně rozrostlo.
J2	plocha	jednotka HiKK	Lázně Poděbrady	Komponované krajiny	---	Typ 4: Krajina lázní	Proslulé lázně od roku 1908 s patrným velkorysým záměrem organického prolnutí urbanismu se zahradní, parkovou a krajinářskou tvorbou, která spoluvytváří jedinečný charakter lázní i města. Hlavní období výstavby lázní spadá do let 1919 až 1939.
J3	plocha	jednotka HiKK	Libice nad Cidlinou	Organicky vyvinuté krajiny – reliktní	---	Typ 16: Krajina hradišť	Jedna z nejvýznamnějších archeologických památek české raně středověké historie. Dvoudílné hradiště spojované s rodem Slavníkovců leží na důležité zemské cestě u soutoku Labe s Cidlinou. Archeologické výzkumy zde probíhají od konce 19. století.
J4	plocha	jednotka HiKK	Poděbradské Lhoty	Organicky vyvinuté krajiny – kontinuální	Krajiny určené specifickým typem osídlení a/nebo formou organizace zemědělské půdy	Typ 7: Krajina se specifickou strukturou osídlení	Oblast specifické středověké kolonizace pol. 14. stol. Skupina krátkých ulicových lánových vsí Kostelní Lhota, Přední Lhota, Vrbová Lhota a Písková Lhota v oblasti, kde v celém v širokém okolí převažují různorodé, především návesní vesnické půdorysy.
J5	plocha	jednotka HiKK	Labe	Organicky vyvinuté krajiny – kontinuální	Industriální krajiny	Typ 25: Lineární industriální krajina	Nejvýraznější lineární industriální krajina v českých zemích. V modelovém území správního obvodu ORP Poděbrady se nachází jen její krátký, ale cenný úsek, zlomek celé typologické jednotky (zdymadlo, elektrárna, plavební komora, inundační most).
J6	plocha	jednotka HiKK	Hradiště Oškobrh	Organicky vyvinuté krajiny – reliktní	---	Typ 16: Krajina hradišť	Výšinné opevněné sídliště, významná archeologická lokalita a krajinná dominanta okolí. Areál dvou hradišť a zaniklé vesnice se rozkládá na rozlehlem dominantním kopci Oškobrh, sedlem rozdeleném na dva vrchy, ležícím severovýchodně od obce Odřepsy.
J7	plocha	jednotka HiKK	Chlumecká obora	Organicky vyvinuté krajiny – kontinuální	Krajiny určené dominantní formou hospodářského využití	Typ 15: Krajina obor a lesů	Barokní obora založená Kinskými počátkem 18. stol. jako součást zámku Karlova Koruna a navazující komponované krajiny. Jsou v ní dochovány historické objekty a struktury (lovecký zámeček, Hubertova a Bludská brána, hájovna, kaple sv. Ferdinanda).
J8	plocha	jednotka HiKK	Chlumecká komponovaná krajina	Komponované krajiny	Komponované krajiny	Typ 1: Geometricky komponovaná krajina	Geometrická kompozice Chlumecka je dána trojicí radiálních os (alejí) vycházejících od původně loveckého barokního zámku Karlova koruna. Nejvýznamnější a nejdelší byla Převýšovská alej vedoucí daleko do krajiny. Na území ORP zasahuje jen zlomek.
J9	plocha	jednotka HiKK	Poděbradsko-nymburská rybniční soustava	Organicky vyvinuté krajiny – reliktní	Krajiny určené dominantní formou hospodářského využití	Typ 13: Krajina rybníků	Od 14. do 16. století vznikl na Poděbradsku systém 250 umělých nádrží vč. největšího rybníka v českých zemích Blato. Jen málokterá v minulosti významná rybniční soustava zanikla úplně. Poděbradsko-nymburská rybniční soustava patří k těmto výjimkám.
J10	plocha	jednotka HiKK	Dymokurská rybniční soustava	Organicky vyvinuté krajiny – převážně reliktní	Krajiny určené dominantní formou hospodářského využití	Typ 13: Krajina rybníků	Dymokursko tvoří tradiční krajinu rybníků, která je v současné době částečně reliktní. Historický obraz rybniční krajiny zde přetrval jen v lesních komplexech, zatímco v polní zemědělské části krajiny byly rybníky až na výjimky zrušeny či redukovány.

Tab. 1.2: Celky HiKK na území ORP Poděbrady

číslo	vrstva	jev	název	Jednotky HiKK tvořící celek HiKK	popis
C1	plocha	celek HiKK	Poděbradsko	J1 Město Poděbrady / J2 Lázně Poděbrady / J3 Libice nad Cidlinou / J6 Poděbradské Lhoty	Celek tvoří čtyři typologické jednotky – identicky vymezená krajina města a krajina lázní, krajina hradišť a krajina se specifickou strukturou osídlení (Poděbradské Lhoty) – se svými znaky a hodnotami. Přítomny jsou (ostatní) znaky celku Labe.
C2	plocha	celek HiKK	Labe	J5 Labe	Celek tvořený jedinou jednotkou lineární industriální krajiny prochází ve své mnohasetkilometrové délce mnoha celky HiKK. Vzhledem ke svému specifickému charakteru je vnímán jako svébytný celek a jeho znaky a hodnoty jako ostatní znaky daných celků.
C3	plocha	celek HiKK	Oškobrh	J4 Hradiště Oškobrh	Osamocený celek uvnitř intenzivně zemědělsky využívané krajiny je vázán na archeologickou lokalitu a krajinnou dominantu vrchu Oškobrh. Jedná se o jedinou typologickou jednotku krajiny hradišť s jejími znaky a hodnotami.

C4	plocha	celek HiKK	Chlumecko	J9 Chlumecká obora / J10 Chlumecké komponovaná krajina / JX1 Chlumecká rybniční soustava (mimo ORP) / JX2 Město Chlumec nad Cidlinou (mimo ORP)	Celek tvoří čtyři různé typologické jednotky – krajina obor a lesů, geometricky komponovaná krajina, krajina města a krajina rybníků – se svými znaky a hodnotami, přičemž na území ORP zasahují pouze dvě jednotky HiKK vázané na Chlumeckou oboru.
C5	plocha	celek HiKK	Poděbradsko-nymburské rybníky	J7 Poděbradsko nymburská rybniční soustava	Celek tvoří jediná typologická jednotka reliktní krajina rybníků. Jde o specifický celek, neboť většina typologických znaků jednotky není na první pohled zřetelná, ač se jedná o jednu z historicky nejvýznamnějších rybničních oblastí u nás.
C6	plocha	celek HiKK	Dymokurské a Rožďalovické rybníky	J8 Dymokurská rybniční soustava	Celek tvoří jediná typologická jednotka částečně reliktní krajina rybníků. Zahrnuje především rybníky a jejich relikty bývalého paství Dymokury. Na jihovýchodě sem již zasahuje území chlumeckého panství, rožďalovické rybníky jsou vesměs mimo ORP.

2 DATABÁZE ZNAKŮ CELKU HiKK ROŽĎALOVICKÉ A DYMOKURSKÉ RYBNÍKY NA ÚZEMÍ SPRÁVNÍHO OBVODU ORP PODĚBRADY

Tab. 2.1: ZNAKY TYPOLOGICKÉ JEDNOTKY HiKK 13: Krajina rybníků V CELKU HiKK ROŽĎALOVICKÉ A DYMOKURSKÉ RYBNÍKY (ORP Poděbrady)

číslo	vrstva	název	znak	stav	Katastrální území	popis
R1	plocha	Komárovský rybník	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Nouzov u Dymokur	<p>Průtočný Komárovský rybník je jedním z deseti na Dymokurském panství, které se z celkem 102 rybníků dochovaly, a to víceméně ve stejném rozsahu, zatímco všechny ostatní byly postupně zrušeny a přeměněny na louky a pole. Velký rybník o rozloze cca 29 ha leží v lesním údolí na Smíchovském potoce asi 2 km západně od vesnice Nouzov. Má protáhlý tvar o rozměrech cca 1500 x 100 m. Rybník je zachycen na prvním (Komarow T.) i druhém (Komarower Teich) vojenském mapování a na stabilním katastru (Komarow). Je pravděpodobné, že jej nazývají Müllerova mapa Čech z roku 1720, bezesporu se objevuje na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). V roce 1713 měl 50 kop kapří násady. Komárovský rybník se protrhl při povodních v červnu 2013, hráz byla opravena v průběhu roku 2015 a znova byl napuštěn na přelomu roku 2015/2016. Pod hrází Komárovského rybníka stával velmi hodnotný roubený mlýn, dnes zaniklý.</p> <p>Zdroj: HEIS VÚV; I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); Pešta, 2005; Kuča et al., 2020; Kožíšek, 1906.</p>
R2	plocha	Hanušov (Hanušovský rybník)	rybník	zachovaný v menším rozsahu	Nouzov u Dymokur	<p>Nevelký rybník Hanušov o rozloze vodní plochy cca 1,49 ha leží v lese na potoce Stříble asi 1 km západně od vesnice Nouzov. Má zhruba obélníkový tvar o rozměrech cca 100 x 200 m. Pod výtokem z rybníka potok Stříble silně meandruje. Rybník je zachycen na prvním (Hanischowitzeg T.) i druhém (bez názvu) vojenském mapování a na stabilním katastru (Hannuschower). Rybník je v současnosti zachován v menším rozsahu, než zachycují archivní mapy.</p> <p>Zdroj: HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Kožíšek, 1906</p>
R3	plocha	Bílek	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Nouzov u Dymokur	<p>Rybniční Bílek se nachází na severu vsi Nouzov. Napájí ho Smíchovský potok, který přitéká z východu. Odtéká na západ a pokračuje do Komárovského rybníka. Rybník je protáhlého tvaru. Na hrázi má šířku 108 metrů. Délka činí asi 660 m. Po jeho hrázi vede asfaltová cesta. Pod hrází, kde se nachází sádky, stával Nouzovský mlýn (Malý Nouzov). Rybník vč. mlýna je zachycen na prvním i druhém vojenském mapování (bez názvu). Na prvním vojenském mapování je popsán mlýn (Nausower m.), na druhém vojenském mapování je jen obecná značka vrchnostenského mlýna (M. M.). Na stabilním katastru je panský rybník (Dominium) pojmenován Bielik (Bílek).</p> <p>Zdroj: HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Kožíšek, 1906</p>
R4	plocha	Komorní rybník Dolení komora	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Nouzov u Dymokur	<p>Komorní rybník na Záhornickém potoce ve vsi Nouzov je tvořen třemi rybníky oddělenými úzkými nízkými hrázemi – Dolení, Prostřední a Hoření komora. Takto je zachycen i na mapě druhého vojenského mapování a stabilního katastru (1842), kde jsou všechny tři rybníky pojmenovány (Unterer Kammer Teich). Mapa prvního vojenského mapování zachycuje pod hrází rybníka Vražda soustavu čtyř drobných rybníčků. Protože jde o okraj topografické sekce, je zákre velmi schématický, lze tedy předpokládat, že se jedná o Komorní rybník. Dnes vedou po hrázích cesty, vč. silnice první třídy Jičín–Poděbrady, takže se může Komorní rybník jevit jako jeden rybník rozdělený cestami. Na mapě Stabilního katastru cesty na hrázích nejsou, a přesto je rybník rozdělen na tři komory. Celkově je Komorní rybník protáhlého tvaru se zátočinami. Záhornický potok se do něho vlévá z jihovýchodu, poté co opustil rybník Vražda. Odtéká směrem jihozápadním a asi po 400 metrech se vlévá do Smíchovského potoka. Šířka na hrázi je asi 111 metrů, délka asi 640 m. Na severních březích se nachází chalupy vesnice Nouzov, na jižních převážně les.</p> <p>Zdroj: HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020.</p>

R5	plocha	Komorní rybník Prostřední komora	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Nouzov u Dymokur	<p>Komorní rybník na Záhornickém potoce ve vsi Nouzov je tvořen třemi rybníky oddělenými úzkými nízkými hrázemi – Dolení, Prostřední a Hoření komora. Tako je zachycen i na mapě druhého vojenského mapování a stabilního katastru (1842), kde jsou všechny tři rybníky pojmenovány (Mittlerer Kammer Teich). Mapa prvního vojenského mapování zachycuje pod hrází rybníka Vražda soustavu čtyř drobných rybníčků. Protože jde o okraj topografické sekce, je zákre velmi schématický, lze tedy předpokládat, že se jedná o Komorní rybník. Dnes vedou po hrázích cesty, vč. silnice první třídy Jičín-Poděbrady, takže se může Komorní rybník jevit jako jeden rybník rozdělený cestami. Na mapě Stabilního katastru cesty na hrázích nejsou, a přesto je rybník rozdělen na tři komory. Celkově je Komorní rybník protáhlého tvaru se zátočinami. Záhornický potok se do něho vlévá z jihovýchodu, poté co opustil rybník Vražda. Odtéká směrem jihozápadním a asi po 400 metrech se vlévá do Smíchovského potoka. Šířka na hrázi je asi 111 metrů, délka asi 640 m. Na severních březích se nachází chalupy vesnice Nouzov, na jižních převážně les.</p> <p>Zdroj: HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020.</p>
R6	plocha	Komorní rybník Hoření komora	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Nouzov u Dymokur	<p>Komorní rybník na Záhornickém potoce ve vsi Nouzov je tvořen třemi rybníky oddělenými úzkými nízkými hrázemi – Dolení, Prostřední a Hoření komora. Tako je zachycen i na mapě druhého vojenského mapování a stabilního katastru (1842), kde jsou všechny tři rybníky pojmenovány (Oberer Kammer Teich). Mapa prvního vojenského mapování zachycuje pod hrází rybníka Vražda soustavu čtyř drobných rybníčků. Protože jde o okraj topografické sekce, je zákre velmi schématický, lze tedy předpokládat, že se jedná o Komorní rybník. Dnes vedou po hrázích cesty, vč. silnice první třídy Jičín-Poděbrady, takže se může Komorní rybník jevit jako jeden rybník rozdělený cestami. Na mapě Stabilního katastru cesty na hrázích nejsou, a přesto je rybník rozdělen na tři komory. Celkově je Komorní rybník protáhlého tvaru se zátočinami. Záhornický potok se do něho vlévá z jihovýchodu, poté co opustil rybník Vražda. Odtéká směrem jihozápadním a asi po 400 metrech se vlévá do Smíchovského potoka. Šířka na hrázi je asi 111 metrů, délka asi 640 m. Na severních březích se nachází chalupy vesnice Nouzov, na jižních převážně les.</p> <p>Zdroj: HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020.</p>
R7	plocha	Vražda	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Nouzov u Dymokur	<p>Rybnička Vražda na Záhornickém potoce ve vsi Nouzov je nepravidelného tvaru. U hráze je asi 458 m široký; délka je asi 1,3 km. Od jihu ho napájí jednak Záhornický potok a dále dva menší potůčky. Záhornický potok teče do jednoho ramene a oba potůčky do druhého, proto tvoří počátek rybníka vidlici. Další přítok je těsně u hráze z lesa, ze severozápadu. Odtoky jsou tři, dva přepady a jeden se stavidlem. Po několika metrech se ale odtok vlévá do dalšího rybníka nazvaného Komorní. Rybník je zachován přibližně ve stejném rozsahu, jak je zachycen mapy prvního (Wrasda T) a druhého (Wrazda Teich) vojenského mapování. Rybník pravděpodobně zaznamenává i Müllerova mapa Čech z roku 1720 (vzhledem k poloze Nouzova není identifikace zcela jistá), objevuje se také na Mladějovského mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na jižních březích Vraždy se nachází les a louky, na severních ves a pole. Časté jsou též mokřady, zvláště u hranice lesa a poté na Záhornickém potoce. Na hrázi vede cesta, dříve významná dálková trasa Jičín-Poděbrady, která je v současnosti odkloněna. Břehy jsou zarostlé rákosem a na hrázi se nachází památný dub letní (<i>Quercus robur L.</i>), druhý památný dub byl rozlomen a odklízen v roce 2010. Pod hrázi mezi odtoky je malý křížek a na hrázi stojí socha svatého Jana Nepomuckého.</p> <p>Zdroj: ÚSOP, HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Pešta, 2005; Kožíšek, 1906</p>
R8	plocha	Slatinka	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Malá Strana u Chotěšic	<p>Rybnička Slatinka o rozloze vodní plochy cca 4 ha leží na potoce Slatinka na východním okraji vesnice Malá Strana (Chotěšice). Rybník je nepravidelného tvaru, u hráze je asi 100 m široký, maximální šířka činí cca 200 m a jeho délka je asi 360 m. Břehy rybníka jsou zarostlé rákosem. Po hrázi vede silnice III. třídy spojující obce Záhornice a Chotěšice. Rybník se zachoval přibližně ve stejném rozsahu, jak je zachycen mapami prvního (T. Sladinka) a druhého (Slatinka T.) vojenského mapování. Pod hrázi rybníka se nalézá menší násadový rybníček, zachycený na mapě II. vojenského mapování i stabilního katastru (1842), a asi 50 m východně od hráze u silnice do obce Záhornice stojí památný topol černý (<i>Populus nigra L.</i>), chráněný od roku 1986 jako významná krajinná dominanta a strom významný svým vzrůstem a stářím.</p> <p>Zdroj: ÚSOP, HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Kožíšek, 1906</p>
R9	plocha	Dymokurské sádky	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Dymokury	<p>Dymokurské sádky pod hrází Pustého rybníka jsou novodobou vodo hospodářskou úpravou na Štítském potoce, na vojenských mapováních nejsou zachyceny. V minulosti býval dále po proudu Teblický rybník, v současnosti zcela zrušený.</p> <p>Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020;</p>
R10	plocha	Pustý rybník	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Dymokury	<p>Průtočný Pustý rybník o ploše cca 27 ha ležící na Štítském potoce je jedním z deseti na dymokurském panství, které se z celkem 102 rybníků dochovaly, a to víceméně ve stejném rozsahu, zatímco všechny ostatní byly postupně zrušeny a přeměněny na louky a pole. Zaznamenává jej Müllerova mapa Čech z roku 1720, objevuje se i na Mladějovského mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na mapě I. vojenského mapování je nazván Pustý rybník (Busteg T.), na mapě II. vojenského mapování je společně s vedlejším Jakubským rybníkem nazván Jakobi Teich, na mapě Stabilního katastru (1842) je nazván Pusti. V 17. století byl</p>

						na horním konci Pustého rybníka postaven Jakubský mlýn patřící mezi nejstarší roubené stavby. Pod hrází Pustého rybníka stával mlýn ve Zbuzanech. Oba mlýny jsou zachyceny na vojenských mapováních. Rybník má protáhlý tvar a je orientován z jihovýchodu na severozápad. Šířka na hrázi je asi 158 m a délka 1,5 km. Je napájen jednak přepadem a potokem z Jakubského rybníka, ale také potokem, který teče od Dymokur. Na pravém břehu je náhon, který se napojuje do jeho odtoku poblíž hráze. Jeden břeh je zalesněn, na druhé straně jsou louky. Po hrázi prochází významná silnice číslo I/32 Jičín–Poděbrady.
						Zdroj: Památkový katalog, HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Pešta, 2005; Kožíšek, 1906
R11	plocha	Jakubský rybník	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Záhornice u Městce Králové	Průtočný Jakubský rybník na Štítském potoce patří k deseti z původně 102 rybníků vybudovaných na dymokurském panství. Dochoval se víceméně ve stejném rozsahu, zatímco většina okolních rybníků byla v průběhu let zrušena a změněna na pole a louky. Zaznamenává jej Müllerova mapa Čech z roku 1720, objevuje se i na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Je zachycen na mapě I. vojenského mapování (Jacobér T.) i II. vojenského mapování pod společným názvem Jakobi Teich spolu s vedlejším Pustým rybníkem. Rybník má podlouhlý zvlněný tvar. Od jihovýchodu jej napájí Štítský potok. Hráz je orientována severozápadním směrem a navazuje na Pustý rybník. Šířka u hráze je asi 309 m, délka 2,5 km. Jakubský rybník je svojí rozlohou původně 62 ha (dnes cca 43 ha) největším dochovaným rybníkem dymokurské soustavy. Na břehu rybníka se nachází ves Pouště, jinak je rybník obklopen lesem. Pod hrázi se nachází bývalý Jakubský mlýn, památkově chráněné roubené stavení ze 17. století a novější stavba. Po hrázi vede silnice spojující Záhornici a vsi západně od rybníka. Rybník byl pojmenovaný podle dnes již neexistujícího kostela sv. Jakuba v osadě Pouště.
						Zdroj: Památkový katalog, HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Pešta, 2005; Kožíšek, 1906
R12	plocha	Krčský rybník	rybník	zachovaný ve výrazně menším rozsahu	Městec Králové	Nevelký Krčský rybník západně od vsi Vinice leží na Krčském potoce. Z velké části je obklopen lesem, na jihovýchodě jsou louky a pole. Rybník je výrazně menší, než jej zachycují archivní mapy. Podle historických zpráv zanikl (na třetím vojenském mapování chybí) a byl obnoven v roce 1898. Objevuje se na prvním i druhém vojenském mapování (bez názvu) i na Stabilním katastru (Krzki). Na druhém vojenském mapování i stabilním katastru je od Štítského rybníka oddělen jen úzkou hrází, po které vede komunikace, na prvním vojenském mapování jsou na Krčském potoce zakresleny dva rybníky (jeden ještě dále na západ v lese, v lokalitě W Rybnickach).
						Zdroj: HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Kuča et al., 2020; III. voj. mapování (ÚAZK); Kožíšek, 1906
R13	plocha	Štítský rybník	rybník	zachovaný v nepatrnném rozsahu	Městec Králové	Štítský rybník severně od Městce Králové patřil k největším na Štítském potoce (asi 88 ha). Byl vypuštěn v roce 1864, dochovala se z něj dodnes výrazná hráz. Dnešní Štítský rybník západně od Vinice je pouhým nepatrnným zlomkem původní rozlohy rybníka, na jehož místě se nyní nachází pole a louky a několik drobných vodotečí, původních přítoků rybníka, s břehovými a doprovodnými porosty. Štítský rybník ve svém původním rozsahu je zachycen na I. i II. vojenském mapování (Štitary T., Stitar Teich) i stabilním katastru (Stidtarter). Rybník pravděpodobně zaznamenává i Müllerova mapa Čech z roku 1720 (vzhledem k poloze Vinice to ovšem není zcela jisté), objevuje se také na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na III. vojenském mapování je již vypuštěný. V dnešním redukovém rozsahu musel být Štítský rybník zřízen až později.
						Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Pešta, 2005; Kožíšek, 1906
R14	plocha	Obecní	rybník	zachované, novodobé	Chotěšice	Dva menší rybníky na jihovýchodním okraji Chotěšic jsou zřejmě v této podobě novodobou vodohospodářskou úpravou. V těchto místech, v nivě Smíchovského potoka, je ovšem zachycen rybníček na II. a III. vojenském mapování a na stabilním katastru (1842), i na mapách v průběhu 20. století. Mladějovské mapy Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) klade na východ od Chotěšic drobný Obecní rybník. Je proto možné tento Obecní rybník, součást Dymokurské soustavy, ztotožnit s dnešním rybníčkem.
						Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); topografické mapy S-1952 (ÚAZK); Kožíšek, 1906
R15	plocha	Štěpovský rybník	rybník	zcela zaniklý	Městec Králové	Průtočný Štěpovský rybník (Šchteposkej t., Stěpowsky, Stiepower) severozápadně od Městce Králové je zachycen na mapách I. a II. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru, zatímco na mapě III. vojenské mapování již zachycen není. Musel tedy zaniknout kolem poloviny či po polovině 19. století. Podle archivních map bezprostředně navazoval na velký Štítský rybník, od kterého jej oddělovala nízká hráz s cestou. Dnes jsou na místě pole. Lidarové snímky zachycují pozůstatky nízké ploché hráze v podobě nevýrazné terénní vlny, v krajině nezřetelné.
						Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Kožíšek, 1906
R16	plocha	Bílek	rybník	zcela zaniklý	Městec Králové	Rybniční Bílek (Piller T., Bilek) severozápadně od Městce Králové je zachycen na mapách I. a II. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru, zatímco na mapě III. vojenské mapování již zachycen není. Musel tedy

						zaniknout kolem poloviny či po polovině 19. století. Dnes jsou na místě pole a louky a nelesní zeleň v přemenné oblasti drobných potoků, kde lze přítomnost někdejšího rybníka jen tušit. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Kožíšek, 1906
R17	plocha	Starý rybník	rybník	zcela zaniklý	Sloveč	Starý rybník na Slovečské svodnici se nacházel jihozápadně od vsi Sloveč. Je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování (Stareg T.). Rybník možná zaznamenává i Müllerova mapa Čech z roku 1720 (není ovšem jisté, který rybník jižně od Sloveč je myšlen), objevuje se také na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na II. vojenském mapování a stabilním katastru již zachycen není. Musel tedy zaniknout mezi koncem 18. a první třetinou 19. století. Dlouhá zalomená hráz je ovšem na mapě stabilního katastru i II. vojenského mapování zachycená. Dnes se na ploše rybníka nachází pole (na starších mapách byly louky). Rozoraná hráz je nevýrazně patrná na DMR 5G jako plochá nízká terénní linie, v krajině nezřetelná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK)
R18	plocha	Čekanka	rybník	zcela zaniklý	Sloveč, Městec králové	Rybniček Čekanka na drobném (sezónním) Střihovském potoce se nacházel jižně od vsi Sloveč. Je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování (Tschakanti T.), na II. vojenském mapování a stabilním katastru již zachycen není (lokalita Za Czakankou). Musel tedy zaniknout mezi koncem 18. a první třetinou 19. století. Hráz, po které vede cesta ze vsi Sloveč do Městce Králové, je ovšem na II. vojenském mapování zachycená. Dnes se na ploše rybníka nachází pole. Rozoraná hráz je nevýrazně patrná na DMR 5G jako plochá nízká terénní linie, v krajině nezřetelná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R19	plocha	Votýpka	rybník	zcela zaniklý	Sloveč	Rybniček Votýpka na drobném (sezónním) Střihovském potoce se nacházel jižně od vsi Sloveč nad rybníkem Čekanka (dodnes dochovaná toponyma Za Otýpkou a Nad Otýpkou). Je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování (Wotibka T.), na II. vojenském mapování a stabilním katastru již zachycen není (lokalita Za Otypkau). Musel tedy zaniknout mezi koncem 18. a první třetinou 19. století. Hráz je ovšem ještě na II. vojenském mapování zachycená. Dnes se na ploše rybníka nachází pole (na starších mapách zachycené louky). Rozoraná hráz je nevýrazně patrná na DMR 5G jako plochá nízká terénní linie, v krajině nezřetelná (v minulosti tudy vedla cesta, dnes zaniklá). Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R20	plocha	Vocásek	rybník	zcela zaniklý	Sloveč	Menší průtočný rybník na Slovečské svodnici (na mapách není pojmenován, na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků k roku 1713 z roku 1906 se nazývá Vocásek) na východním okraji vsi Sloveč je zachycen na I. i II. vojenském mapování i na mapě stabilního katastru, zatímco na mapě III. vojenské mapování již zachycen není (až na drobnou vodní plochu v místech zaniklého rybníka). Musel tedy po polovině 19. století postupně zaniknout. Ještě III. vojenské mapování zachycuje pozůstatky hráze, která je dnes jen nezřetelně zachytitelná na DMR 5G. Část plochy zaniklého rybníka je v současnosti zastavěná. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK), Kožíšek, 1906
R21	plocha	Jezírko	rybník	zcela zaniklý	Záhornice u Městce Králové, Sloveč	Rybniček Jezírko jihozápadně od Záhornice na drobných sezónních potocích stékajících do Záhornického potoka je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování (Jesirk T.), na II. vojenském mapování a stabilním katastru již zachycen není. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je zachycen jako výrazně menší vodní plocha. Musel tedy zaniknout mezi koncem 18. a první třetinou 19. století. Hráz se nacházela zřejmě v místech jedné z narovenaných sezónních vodotečí a je obtížně identifikovatelná. Na ploše zaniklého rybníka jsou nyní převážně pole. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R22	plocha	Záhorský rybník	rybník	zcela zaniklý	Záhornice u Městce Králové	Poměrně velký průtočný rybník na Záhornickém potoce východně od Záhornice je zachycen na I. i II. vojenském mapování (Sahorskeg T., Záhorský Teich) i na mapě stabilního katastru (Zahorskey). Rybník pravděpodobně zaznamenává i Müllerova mapa Čech z roku 1720, objevuje se také na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na mapě III. vojenské mapování již zachycen není. Musel tedy po polovině 19. století postupně zaniknout. Stopy po mírně zalomené hrázi jsou čitelné na DMR 5G v podobě nevýrazné, částečně rozorané terénní vlny. Většina plochy zaniklého rybníka slouží jako orná půda. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R23	plocha	Kněžický rybník	rybník	zcela zaniklý	Kněžice u Městce Králové	Poměrně velký průtočný rybník na Záhornickém potoce nad Záhorským rybníkem východně od Záhornice a jihozápadně od Kněžice je zachycen na I. i II. vojenském mapování (Kneschitzkeg T., Kněžitzer Teich). Rybník pravděpodobně zaznamenává i Müllerova mapa Čech z roku 1720, objevuje se také na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na mapě stabilního katastru (1842) a mapě III. vojenské mapování již zachycen není. Musel být tedy vysušen krátce před rokem 1842. Výrazná, dlouhá zalomená hráz je dobře čitelná na mapě II. vojenského mapování. Stopy po zorané hrázi jsou čitelné na DMR 5G v podobě nevýrazné, částečně zanikající terénní vlny. Většina plochy zaniklého rybníka slouží jako orná půda.

						Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R24	plocha	Podkopecký	rybník	zcela zaniklý	Záhornice u Městce Králové	Menší rybník severozápadně od Záhornice pod zalesněným vrškem Vondrák (227 m n. m.) je zachycen na mapách I. i II. vojenského mapování (Podkopetschni T.) i na mapě stabilního katastru (Podkopečney), zatímco na mapě III. vojenské mapování již zachycen není. Musel tedy po polovině 19. století postupně zaniknout. Na III. vojenském mapování je ještě velmi jasně zachycena hráz již vysušeného rybníka. Stopy po mírně obloukovité hrázi jsou čitelné na DMR 5G v podobě terénní vlny, na pravém břehu Záhornického potoka poměrně zřetelné (zachycena i v topografických mapách), na levém břehu jen náznakově patrné, fixované v terénu cestou. Většina plochy zaniklého rybníka slouží jako orná půda. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R25	plocha	Bílý břeh	rybník	zcela zaniklý	Nová Ves u Chotěšic	Rybniční Bílý břeh na Smíchovském potoce jihovýchodně od Chotěšic a jihozápadně od Nové Vsi je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování (Pilleizeck T.), na II. vojenském mapování a stabilním katastru již zachycen není. Musel tedy zaniknout mezi koncem 18. a první třetinou 19. století. Hráz rybníka přes údolí Smíchovského potoka je dodnes v krajině výrazná jako terénní násep. Na ploše zaniklého rybníka jsou nyní převážně pole, v minulosti zde byly především louky. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je rybník nazván Bílý břeh, na topografických mapách se objevuje toponymum U Bílého břehu. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R26	plocha	Slukovec	rybník	zcela zaniklý	Nová Ves u Chotěšic, Dubečno	Menší rybník na severovýchodním okraji Nové Vsi je zachycen na I. i II. vojenského mapování (Šlukowetz T.) i na mapě stabilního katastru (Slukowskey), zatímco na mapě III. vojenské mapování již zachycen není. Musel tedy po polovině 19. století postupně zaniknout. Je zajímavé, že na poměrně podrobné Mladějovské mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) Slukovec zachycen není. Stopy po přímé nízké hrázi jsou čitelné na DMR 5G. Většina plochy zaniklého rybníka slouží jako orná půda. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK),
R27	plocha	Tábor	rybník	zcela zaniklý	Chotěšice	Malý rybník na Smíchovském potoce jihovýchodně od Chotěšic je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování (Dabor T.), na II. vojenském mapování a stabilním katastru již zachycen není. Musel tedy zaniknout mezi koncem 18. a první třetinou 19. století. Hráz rybníka přes údolí Smíchovského potoka je v dnešní krajině zcela nezřetelná. V ploše zaniklého rybníka v současnosti převažují louky a pole. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R28	plocha	Netušil	rybník	zcela zaniklý	Chotěšice	Velký rybník na Smíchovském potoce jižně a jihozápadně od Chotěšic je zachycen na mapě I. vojenského mapování (Neduschiller T.), zaznamenává jej pravděpodobně (vzhledem k poloze dvora Slavíkov) i Müllerova mapa Čech z roku 1720, objevuje se také na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na II. vojenském mapování a stabilním katastru již zachycen není. Musel tedy zaniknout mezi koncem 18. a první třetinou 19. století. Na většině plochy bývalého rybníka převažují louky, částečně pole. Po hrázi rybníka západně od Chotěšic vedla důležitá silnice Jičín-Poděbrady, jak zachycují archivní mapy před vysušením (I. vojenské mapování) i po vysušení rybníka (II. a III. vojenské mapování). Když byla dnešní silnice první třídy přeložena, hráz vysušeného rybníka v nivě Smíchovského potoka téměř zanikla. V současnosti je jen nevýrazně patrná na DMR 5G, kde se projevuje jako slabá plochá terénní vlna uvnitř zemědělské půdy. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R29	plocha	Nepokoj	rybník	zcela zaniklý	Svídnice u Dymokur, Nové Zámky	Do modelového území okrajově zasahuje i největší rybník soustavy Nepokoj, průtočný rybník na Štítnarském potoce severozápadně od Dymokur (170 ha). Je zachycen ještě na mapě I. vojenského mapování (Nepokog T.) a na stabilním katastru (Nepokoy) z roku 1842, zatímco na mapách II. a III. vojenského mapování je již vypuštěný a na jeho ploše převažují louky. Je jisté, že jej zaznamenává i Müllerova mapa Čech z roku 1720, objevuje se i na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Byl pravděpodobně vypuštěn v roce 1845. Zřetelně dochovaná hráz rybníka již leží mimo modelové území. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; Pešta, 2005; Kožíšek, 1906
R30	plocha	Deblický rybník	rybník	zcela zaniklý	Dymokury	Podlouhlý Deblický rybník na Štítnarském potoce severně od Dymokur je zachycen na mapě I. vojenského mapování (Teblitzer T.), na Müllerově mapě Čech z roku 1720 i na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na II. vojenském mapování a stabilním katastru již zachycen není. Musel tedy zaniknout mezi koncem 18. a první třetinou 19. století, pravděpodobně kolem roku 1820. Rybník měl celkovou násadu 60 kop kaprů. Na většině plochy bývalého rybníka převažují pole a louky, kolem Štítnarského potoka břehové porosty. Hráz zaniklého rybníka je v krajině fixována cestou ze Svídnice ke Komárovskému rybníku, která po ní vede. Tato cesta vč. náspu je dobře viditelná i na mapách II. a III. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru. Bývalá hráz je patrná na DMR 5G, kde se projevuje jako násep cesty s mostkem přes údolí Štítnarského potoka

						Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); Müllerova mapa (ÚAZK); Kuča et al., 2020; DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R31	plocha	Podstodolní rybník	rybník	zcela zaniklý	Chotěšice	Drobný rybník Podstodolní rybník u chotěšického panského dvora je zachycen na mapách I. i II. vojenského mapování (Podsteroy T.) i na stabilním katastru. Na mapě III. vojenského mapování je zachycen jako vlhká louka. Rybník je patrný na DMR 5G. Zřejmě zanikl koncem 19. století. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), Kožíšek, 1906
R32	plocha	Břístecký rybník	rybník	zcela zaniklý	Břístecký	Drobný rybník na severozápadním okraji vesnice Břístecký na bezejmenném přítoku potoka Stříble je zachycen na mapách I., II. i III. vojenského mapování i na stabilním katastru (Břístecký). Krátká hráz rybníka je patrná na DMR 5G. V ploše zaniklého rybníka jsou louky a pole, u hráze lesní porost. Zdroj: HEIS VÚV, I., II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), Kožíšek, 1906
R33	plocha	Hluzinka	rybník	zcela zaniklý	Městec Králové	Středně velký zaniklý rybník na Krčském potoce se nacházel nad Krčským rybníkem. Dnes je místo zalesněné a stopy po rybníku nejsou patrné. Na stabilním katastru jsou zachyceny podmáčené louky a lokalita je popsána W Rybnickach. Ještě na mapě prvního vojenského mapování je rybník uvnitř lesa zachycen. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je tento rybník nazván Hluzinka (název se objevuje jako toponymum i na topografických mapách). Na lidarových snímcích (DMR 5G) je zřetelně patrná hráz kolmá na Krčský potok. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R34	plocha	Pazderník	rybník	zachovaný	Dymokury	Nevelký rybník východně od Dymokur leží v údolí postupně se zařezávající drobné vodoteče, stékající od Dymokur do Pustého rybníka. Je zakreslen na I. a II. vojenském mapování, stabilním katastru i na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Měl zřejmě vodárenský význam, což je zachyceno na obou vojenských mapování (Wodarna, Wasser Machine). Na druhé straně u hráze stával osamocený objekt flusovny (Flussowna), tj. výrobny drasla (flus). Název rybníka odkazuje na pazdernu, která zde v minulosti mohla stát. Protože v pazdernách (tj. sušárnách textilních rostlin) bylo zvýšené nebezpečí požáru, stavěly se v určité vzdálenosti od ostatních obydli.
						Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R35	plocha	Zásadník	rybník	zachovaný	Činěves	Menší rybník východně od Činěvsi ležící na Zásadnickém potoce je zakreslen na I. a II. vojenském mapování i na stabilním katastru. Dnes se jedná o dva rybníky, na všech archivních mapách je však zachycen pouze jeden rybník, z velké části pokrývající celou plochu. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je zachycen jako malá plocha (bez názvu) na horním toku potoka Zásadník. Původní hráz dobře zřetelná na archivních mapách není v současné době čitelná, neboť na jejím místě prochází silnice první třídy. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R36	plocha	Čihař	rybník	zcela zaniklý	Záhornice u Městce Králové	Nevelký zaniklý rybník na lesní sezónní vodoteči, jež se zařezává do terénu a stéká do Pustého rybníka, je zachycen ještě na mapě I. vojenského mapování. Na mapě druhého vojenského mapování a na stabilním katastru se v této poloze nachází jen lesní porost a po rybníku již nejsou stopy. Musel tedy zaniknout nejpozději počátkem 19. století. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je tento rybník nazván Čihař. Na lidarových snímcích (DMR 5G) je zřetelně patrná 200 metrů dlouhá přímá hráz kolmá nad zárezem údolí, která umožňuje polohu zaniklého rybníka velmi přesně lokalizovat. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R37	plocha	Bezejmenný č. 1	rybník	Zcela zaniklý	Činěves	Nevelký zaniklý rybník leží v lesním údolí nad Jakubským rybníkem, pod jeho hrází začíná mělká strž směřující k rybníku. Údolím neprotéká stálá vodoteč, sezónně však mohly být rybníky napájeny vodou směřující z lesa do Jakubského rybníka. Rybník je zachycen pouze na mapě prvního vojenského mapování (bez jména). Na druhém vojenském mapování a na stabilním katastru už je pouze les. Rybník není zachycen ani na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Přesnou lokalizaci umožňuje zřetelně dochovaná hráz, výrazně čitelná na DMR 5G. Zatímco hráze v zemědělské krajině se často nedochovaly a byly většinou zorněny, v lesních porostech je hráz i po více než dvou stoletích lidarovými snímkami jasně zachytitelná. Rybník musel zaniknout mezi prvním a druhým vojenským mapováním, pravděpodobně počátkem 19. století. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
R38	plocha	Bezejmenný č. 2	rybník	Zcela zaniklý	Činěves	Nevelký zaniklý rybník leží nad Bezejmenným rybníkem č. 1 v lesním údolí směřujícím do Jakubského rybníka. Údolím sice neprotéká stálá vodoteč, sezónně však mohly být rybníky napájeny vodou stékající z lesa do Jakubského rybníka. Rybník je zachycen pouze na mapě prvního vojenského mapování (bez jména). Na druhém vojenském mapování a na stabilním katastru už je pouze les. Rybník není zachycen ani na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Přesnou lokalizaci umožňuje zřetelně dochovaná hráz, výrazně čitelná na DMR 5G. Rybník musel zaniknout mezi prvním a druhým vojenským mapováním, pravděpodobně počátkem 19. století. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK);

R39	plocha	Nad Hluzinkou	rybník	Zcela zaniklý	Městec Králové	Drobný rybníček, dnes podmáčená lokalita, nad zaniklým rybníkem Hluzinka není zachycen na žádných archivních mapách, je však velmi dobré čitelný díky dochované zalomené hrázi čitelné na DMR 5G a zachycené i na topografických mapách. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); I. voj. mapování (mapire.eu)
R40	plocha	Pod Voborníčkem č. 2	rybník	zachovaný	Svídnice	Malý rybníček v hlubokém lesnatém údolí sezónní drobné vodoteče stékající do Komárovského rybníka je zachycen na prvním vojenském mapování. Na druhém a třetím vojenském mapování ani na stabilním katastru zakreslen není. Buď byl opomenut, nebo byl v době mapování vypuštěn a později znova obnovený, na mapách z 20. století se totiž opět nachází, a to vč. hráze. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK); topografické mapy S-1952 (ÚAZK)
R41	plocha	Pod Voborníčkem č. 1	rybník	Zcela zaniklý	Svídnice	Drobný rybníček v lese nad Komárovským rybníkem ležící na sezónní vodoteči vytvářející údolí směřující do Komárovského rybníka je v současnosti patrný pouze díky zachované hrázi zřetelně čitelné na DMR 5G. Rybníček byl prostřední vodní plochou drobné kaskády tří malých rybníků nad Komárovským rybníkem zachycené na mapě prvního vojenského mapování. Na mapě stabilního katastru ani na druhém vojenském mapování zakreslen není. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK);
R42	plocha	Voborníček	rybník	zachovaný	Svídnice	Drobný rybníček v lese nad Komárovským rybníkem leží na sezónní vodoteči vytvářející údolí směřující do Komárovského rybníka. Rybníček, který se dochoval ve své původní poloze a rozsahu vč. hráze, je zachycen jako nejvíše položená vodní plocha drobné kaskády tří malých rybníků nad Komárovským rybníkem na mapě prvního vojenského mapování. Dnes existující rybník není zachycen na mapě stabilního katastru ani na druhém vojenském mapování. Buď byl opomenut, nebo byl v době mapování vypuštěn a později znova obnovený, na mapě třetího vojenského mapování se totiž opět nachází, a to vč. hráze. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK);
R43	plocha	Práček	rybník	zachovaný	Nouzov u Dymokur	Drobný rybníček v lese nad Komárovským rybníkem leží na sezónní vodoteči vytvářející zaříznuté údolí směřující do Komárovského rybníka. Rybníček, který se dochoval ve své původní poloze a rozsahu vč. hráze, je zachycen na mapě prvního vojenského mapování. Dnes existující rybník naopak není zachycen na mapě stabilního katastru, na druhém ani na třetím vojenském mapování. Buď byl opomenut, nebo byl v době mapování vypuštěn a později znova obnovený, na pozdějších mapách z 20. století se totiž opět zobrazuje. Ještě na mapě z roku 1956 je zakreslen jen jako podmáčená plocha, na mapě z roku 1966 již v dnešní podobě vč. hráze, která je dobré viditelná i na DMR 5G. Název Práček je zaznamenán na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 17123 (1906). Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); topografické mapy S-1952 (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R44	plocha	Osecký rybník (Vosecký)	rybník	zachovaný	Kněžice u Městce Králové	Menší rybník východně od Kněžic je zachycen na mapě II. vojenského mapování i na stabilním katastru. Je zajímavé, že není zakreslen v mapě prvního vojenského mapování, přestože jej zachycuje Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) pod názvem Vosecký, ani na mapě III. vojenského mapování, kde je zachycena výrazná hráz, rybník je ovšem vypuštěn. Stejně tak je vypuštěn na mapách z poloviny 20. století (1956, 1967). Rybník je dnes dochovaný v podobném rozsahu jako na mapě II. vojenského mapování, hráz ovšem není tak výrazná, a to ani na DMR 5G. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), topografické mapy S-1952 (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R45	plocha	Krčebník	rybník	zcela zaniklý	Kněžice u Městce Králové	Menší rybník Krčebník severovýchodně od Kněžic je zaznamenán na mapě I. a II. vojenského mapování i na stabilním katastru. Název je uveden v Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na třetím vojenském mapování je zachycena hráz, po které vede cesta, rybník je však vypuštěn. Na rozdíl od nedalekého Oseckého rybníka již pravděpodobně opětovně nebyl obnoven, tudíž zanikl někdy po polovině 19. století. Dnes je na místě rybníka pole. Někdejší hráz je fixována cestou, jinak by nebyla v krajině identifikovatelná. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R46	plocha	Podtvrzník	rybník	zcela zaniklý	Kněžice u Městce Králové	Menší rybník se nacházel přímo ve vsi Kněžice kolem Záhornického potoka pod kostelem, v místech, kde je dnes zástavba. Rybník je zachycen na I. vojenském mapování i v Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906), kde se nazývá Podtvrzník. V druhém vojenském mapování ani ve stabilním katastru už rybník není, musel tedy zaniknout koncem 18. nebo počátkem 19. století. Zatímco ještě na mapách z poloviny 19. století je v půdorysu Kněžic patrná lokalizace již dálno zaniklého rybníka, dnes se na jeho místě nachází zástavba a není po něm žádná stopa. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R47	plocha	Návesní	rybník	částečně zaniklý	Osek	Menší rybník se nacházel přímo na návsi vesnice Osek. Je zachycen na I. II. i III. vojenském mapování a na stabilním katastru (vč. úzké hráze). V Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) se

						nazývá Návesní. Po polovině 20. století je v mapách zakreslován již jako pravidelná obdélná protipožární nádrž, která se na místě bývalého Návesního rybníka nachází dodnes. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R48	plocha	Hliňák	rybník	dochovaný	Osek	Menší rybník na okraji lesa při cestě jižně od Oseka je zachycen na I. II. i III. vojenském mapování a na stabilním katastru (vč. úzké hráze) i v Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Rybník se dodnes zachoval ve své poloze a přibližně ve stejné ploše. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R49	plocha	Dubecký rybník	rybník	zcela zaniklý	Dvořiště	Rybnič na Smíchovském potoce východně od vsi Dubečno je zachycen na mapách I. a II. vojenského mapování (T. Dubetzke), na stabilním katastru i na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na mapě III. vojenského mapování je sice v krajině patrný (pomáčená louka), ovšem již vysušený. Musel tedy zaniknout kolem poloviny 19. století. Jeho tvar je dodnes v krajině i na topografických mapách čitelný. Hráz je relativně dochovaná, zřetelná na DMR 5G a navíc fixovaná trasou silnice z Chroustova do Kněžic. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R50	plocha	Návesník	rybník	dochovaný	Chroustov	Drobný rybník v Chroustově na Smíchovském potoce je zachycen na I. a II. vojenském mapování (Chrodowskeg T.) i na mapě Stabilního katastru. Nemá výraznou hráz, která by byla samostatným znakem. Rybník se dochoval prakticky v totožném rozsahu, jak je zachycen na archivních mapách. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je u Chroustova zachycen jen jeden rybník zvaný Chroustovský, jedná se zřejmě o tento rybník. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), Kožíšek, 1906
R51	plocha	Piterák	rybník	dochovaný	Chroustov	Drobný rybník v Chroustově na Smíchovském potoce je zachycen na I. i II. vojenském mapování (Pitorak T.) i na mapě Stabilního katastru. Nemá tak výraznou hráz, která by byla samostatným znakem (na mapě stabilního katastru je úzká hráz naznačena na jeho západním břehu). Rybník se dochoval prakticky v totožném rozsahu, jak je zachycen na archivních mapách, byl v modifikovaném tvaru. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je u Chroustova zachycen jen jeden rybník zvaný Chroustovský, jedná se zřejmě o jižněji ležící rybník Návesník, teoreticky by však mohlo jít i o Piterák. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), Kožíšek, 1906
R52	plocha	Rybnič u Dvořiště	rybník	dochovaný, zřejmě pozměněný	Dvořiště	Rybnič na západním okraji Dvořiště v nivě Smíchovského potoka je zachycen na různých archivních mapách. Je pravděpodobné, že se jeho podoba a poloha měnily. Zachycují jej I. i II. vojenské mapování, mapa stabilního katastru (1842) zde zaznamenává dva a mapa III. vojenského mapování dokonce tři drobné rybníčky. Na mapě z roku 1956 jsou opět zakresleny dva a na mapě z roku 1967 jsou v nivě zakresleny čtyři drobné rybníčky v kaskádě nad sebou. Vliv zřejmě hraje měřítko mapy a generalizace, přesto lze vyvodit, že stávající rybník není autenticky historickým rybníkem Dymokurské soustavy, na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) žádný rybník u Dvořiště zakreslen není. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), topografické mapy S-1952 (ÚAZK)
R53	plocha	Rybnič v Dubečně	rybník	zachovaný v nepatrnném rozsahu	Dubečno	Poměrně velký návesní rybník ve vsi Dubečno rozdělený cestou na dvě vodní plochy je zachycen mapami I. a II. vojenského mapování i stabilním katastrem (1842), III. vojenské mapování zachycuje tři vodní plochy, ze kterých do současnosti zůstala jediná, značně redukovaná. Rybník zřejmě není autenticky historickým rybníkem Dymokurské soustavy, na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) žádný rybník v Dubečně zakreslen není. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK)
R54	plocha	Malátovský rybník	rybník	zcela zaniklý	Dubečno	Nevelký Malátovský rybník severovýchodně od Dubečna není zaznamenán na žádných podrobných mapách, tj. musel zaniknout v průběhu 18. století, do doby pořizování I. vojenského mapování. Uvádí jej ovšem Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906), tj. z doby, kdy bylo na panství ještě 79 (z původně popsaných 102) rybníků. Tento zdroj vychází zejména z historických textových pramenů, proto je přesná lokalizace a vymezení hranic rybníka jen přibližně a částečně hypotetické. Na druhou stranu je v očekávatele poloze v terénu dle DMR 5G jednoznačně čitelná výrazná přímá hráz kolmá na mělké údolí i plocha zaniklého rybníka se svým reliéfem vymyká okolí, tudíž lze rybník velmi dobře rozlišit na mapě lidarového snímkování. V terénu je jeho lokalizace složitější, neboť se na části plochy rybníka nachází remízek, část po-krývá pole. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R55	plocha	Židovický rybník	rybník	zcela zaniklý	Chotěšice	Středně velký průtočný rybník severovýchodně od Chotěšic na Židovické svodnici je zachycen na mapě I. vojenského mapování (Schidowitzter T.) a na stabilním katastru (1842), zatímco na II. vojenském mapování je patrná hráz, ale rybník je již vypuštěn. Výrazná hráz je zachycena i na III. vojenském mapování, na místě rybníka je louka. V současnosti je zde pole a hráz je nečitelná, a to ani na DMR 5G. Rybník musel zaniknout krátce po roce 1842. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je rybník zakreslen.

						Zdroj: HEIS VÚV, I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R56	plocha	Nadýmáček	rybník	zcela zaniklý	Chotěšice	Malý rybníček na drobném sezónním potoce Nadýmák severně od Chotěšic je zaznamenán na I. a II. vojenském mapování a na stabilním katastru (1842). Na III. vojenském mapování je zakreslena hráz, rybník je již vypuštěný a na jeho místě je louka. Z toho vyplývá, že byl vypuštěn později než Židovický rybník, zřejmě po polovině 19. století. V současnosti je zde pole a hráz je nečitelná, a to ani na DMR 5G. Na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je rybník zakreslen jako součást Dymokurské soustavy. Zdroj: HEIS VÚV, I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R57	plocha	Puklice	rybník	Zcela zaniklý	Městec Králové	Menší rybník v údolí Štítnanského potoka mezi Štítnanským a Jakubským rybníkem zachycuje Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Ačkoli vychází především z písemných pramenů, lze na DMR 5G zřetelně objevit zbytky hráze přes údolí, která jednoznačně rybník lokalizuje. Tato hráz je zřetelná i na mapě II. a III. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru. Rybník byl zřejmě vyušen v 18. století a na jeho místě se nacházely a dodnes nachází louky. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
R58	plocha	Pivovarník	rybník	zachovaný v přibližně stejném rozsahu	Sloveč	Menší rybník na přítoku Slovečské svodnice u Nového Dvora zachycují mapy I. II. i III. vojenského mapování i stabilní katastr (1842). Na I. vojenském mapování a na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je nazván Pivovarník (Piwowarník T.). Rybník se jako jediný ze čtverice menších rybníků mezi Slovcí a Kamilovem dochoval víceméně ve stejně poloze a rozloze jako je zachycen na archivních mapách až do současnosti. Po nízké hrázi vede cesta mezi Slovcí a Kamilovem. Hráz není výrazná, není tudíž označena jako samostatný znak. Zdroj: HEIS VÚV, I. II. III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); Kožíšek, 1906
R59	plocha	Starý rybník	rybník	zcela zaniklý	Kamilov	Poměrně malý rybník na panských pozemcích mezi Slovcí a Kamilovem je zachycen na I. a II. vojenském mapování a na stabilním katastru (1841), zatímco na III. vojenském mapování již zakreslen není a do dnešní doby se nedochoval. Není zachycen ani na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Pojmenování (Stareg T.) vychází zl. vojenského mapování. Zatímco v minulosti se v okolí rybníka vyskytovaly louky a louky s ovocnými stromy, nyní je zde orná půda. Hráz není výrazná ani na DMR 5G. Rybník zřejmě zanikl kolem poloviny 19. století. Zdroj: HEIS VÚV, I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK)
R60	plocha	Kaplánek (Kamilovský rybník)	rybník	zachovaný v menším rozsahu	Kamilov	Menší panský rybník na Slovečské svodnici na okraji Kamilova zachycují mapy I. II. i III. vojenského mapování i stabilní katastr (1842). Na I. vojenském mapování a na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) je nazván Kaplánek. Rybník se sice dochoval do současnosti, ovšem ve značně redukované rozloze, což zaznamenává již III. vojenské mapování. Po jeho hrázi vede polní cesta. V současné mapě je nazván Kamilovský rybník, ovšem toponymum Na kaplance odkazuje na původní název. Zdroj: HEIS VÚV, I. II. III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); Kožíšek, 1906
R61	plocha	Kobylka	rybník	zcela zaniklý	Střihov	Menší rybník na Střihovském potoce na kraji lesa nad Střihovem je zaznamenán na I. a II. vojenském mapování (Kopilka T.) i na stabilním katastru (1841), na III. vojenském mapování je již vyušený, ovšem v terénu zřetelně označený. Objevuje se pod názvem Kobylka i na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Musel tedy zaniknout kolem poloviny 19. století. Dnes jsou na Střihovském potoce novější rybníky, které ovšem neodpovídají poloze Kobylky. V lese nad Kobylkou, již mimo vymezené území, jsou zakresleny další menší rybníky (pojmenovány Chluboček T., Štertscheneg T., Swinski T., který se dochoval dodnes). Zdroj: HEIS VÚV, I. II. III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); Kožíšek, 1906
R62	plocha	Prostřední rybník	rybník	zachovaný	Střihov	Menší rybník na Střihovském potoce, dnes nazývaný Střihovský, je zaznamenán na I. II. i III. vojenském mapování (Proschzedni T.) i na stabilním katastru (1841). Pod názvem Prostřední je zakreslen i na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Zachoval se v podobném rozsahu a poloze do současnosti. Zdroj: HEIS VÚV, I. II. III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); Kožíšek, 1906
R63	plocha	Hliňák	rybník	zachovaný, pozměněný	Střihov	Drobný rybník Hliňák je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování (Chlinak T.) a zaznamenán pod názvem Hliňák na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906), na II. a III. vojenském mapování ani na stabilním katastru není, byť lze vytušit jeho polohu. Dnes se pod hrází Prostředního rybníka opět nachází rybník s hrází dobře čitelnou na DMR 5G. Zda se jedná o stejnou polohu a rozsah historického rybníka lze jen hádat, protože I. vojenské mapování neposkytuje přesný polohopis. Lze tedy pouze konstatovat, že v místech dnešního rybníčka pod hrází Prostředního rybníka býval historický rybník Hliňák. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); Kožíšek, 1906

R64	plocha	Nový	rybník	zcela zaniklý	Městec králové, Běruničky	Poměrně velký průtočný panský Nový rybník (Nowy T, Noweg T.) na Kamenecké svodnici jižně od osady Nový, s dlouhou hrází, je zachycen na mapě I. a II. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru (1842). Příslušel k chlumeckému panství Kinských. III. vojenské mapování jej již nezachycuje, ale je na něm stále patrná hráz, která je dodnes v krajině čitelná, fixovaná cestou s alejí ovocných stromů, i dobře zachytitelná DMR 5G. Rybník tedy musel zaniknout kolem poloviny 19. století. Na jeho místě je v současnosti orná půda. Zdroj: HEIS VÚV; I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R65	plocha	Flašar	rybník	zcela zaniklý	Městec králové, Běruničky	Středně velký (22 ha) průtočný rybník Flašar (Flaßsar, Flaschar T.) na Kamenecké svodnici mezi Městcem Králové a osadou Nový pod hrází rybníka Nový je zaznamenán na I. a II. vojenském mapování i na mapě stabilního katastru (1841). Rybník náležel ke chlumeckému panství Kinských. Na III. vojenském mapování je již vypuštěný, ale hráz je stále patrná. Musel tedy zaniknout kolem poloviny 19. století, byť je doloženo, že již v roce 1788 byl pronajat na 6 let pod podmínkou, že nájemce provede vše potřebné pro jeho zrušení a přeměnění na trvalé role a louky. Tento plán tehdy ještě nebyl naplněn, ale o několik desetiletí později rybník stejně zanikl. Dnes se na ploše bývalého rybníka nachází orná půda. Hráz je na DMR 5G dobře čitelná, v zemědělské krajině fixovaná polní cestou vedoucí k mostku přes Kameneckou svodnici. Zdroj: HEIS VÚV; I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R66	plocha	Židovec	rybník	zcela zaniklý	Vlkov nad Lesy	Menší rybník Židovec (Schidowetz T., Židowetz) patřící k chlumeckému panství Kinských ležící na Čihařské svodnici v polích jihovýchodně od osady Nový je zaznamenán na I. a II. vojenském mapování i na mapě stabilního katastru (1841). Na III. vojenském mapování je již vypuštěný, ale hráz je stále patrná. Musel tedy zaniknout kolem poloviny 19. století. Na DMR 5G lze hráz fixovanou cestou přes Čihařskou svodnici stále identifikovat. Dnes se na území zaniklého rybníka vyskytuje orná půda. Zdroj: HEIS VÚV; I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R67	plocha	Nohavice	rybník	zcela zaniklý	Běruničky	Rybník Nohavice na Čihařské svodnici mezi Novým rybníkem a Židovcem se objevuje v soupisu rybníků chlumeckého panství v roce 1547. Je zachycen na I. vojenském mapování (Nochawitzte T.). V roce 1788 byl pronajat na 6 let pod podmínkou, že nájemce provede vše potřebné pro jeho zrušení a přeměnění na trvalé role a louky. Byť tato akce byla později revidována, rybník v této době opravdu pravděpodobně zanikl, protože na mapě II. vojenského mapování ani na stabilním katastru zachycen není (dle tvaru pozemků lze ovšem hráz dobře identifikovat). Z mapy III. vojenského mapování lze vyčist polohu hráze, která je jako mírná zorněná terénní vlna patrná i na DMR 5G. Dnes se v lokalitě vyskytuje orná půda a zaniklý rybník není nijak patrný. Zdroj: I. a III. voj. mapování (mapire.eu); Kuča et al., 2020; stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R68	plocha	Pazderní	rybník	zcela zaniklý	Běruničky	Středně velký (29 ha) průtočný panský rybník na Běruničském potoce na okraji Běruniček (Pazderni T., Pazderný, Basderny T.) patřící chlumeckému panství Kinských je zaznamenán na I. a II. vojenském mapování i na mapě stabilního katastru (1841). Na III. vojenském mapování je již vypuštěný, je zde však nadále uvedeno typonymum Pazderny. Rybník tedy zanikl pravděpodobně kolem poloviny 19. století. Již v roce 1788 byl pronajat na 6 let pod podmínkou, že nájemce provede vše potřebné pro jeho zrušení a přeměnění na trvalé role a louky. Tato akce byla následně revidována, rybník však o několik desetiletí později stejně zanikl, dnes se na jeho ploše rozkládá orná půda. Hráz zaniklého rybníka je z velké části nezřetelná, pouze menší úsek zůstal zachován v terénu a je zachytitelný na DMR 5G. Zdroj: HEIS VÚV; I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Kuča et al., 2020; stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R69	plocha	Čeperka	rybník	zcela zaniklý	Běruničky	Menší panský rybník chlumeckého panství Čeperka (14,5 ha) severovýchodně od Běruniček (Čzeperty T.), ze kterého vytékal Běruničský potok, je zaznamenán na I. a II. vojenském mapování i na mapě stabilního katastru (1841). Na III. vojenském mapování je již vypuštěný a neidentifikovatelný. Musel tedy zaniknout kolem poloviny 19. století. Na jeho ploše se dnes nachází orná půda, hráz rybníka v podobě nízké ploché terénní vlny je identifikovatelná na DMG 5G. Zdroj: HEIS VÚV; I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R70	plocha	Pelník	rybník	zcela zaniklý	Běruničky	Drobný panský průtočný rybník chlumeckého panství pod hrází rybníka Čeperka severovýchodně od Běruniček (Pelník T.) je zakreslen na I. a II. vojenském mapování i na mapě stabilního katastru (1841). Na III. vojenském mapování je již vypuštěný a neidentifikovatelný. Musel tedy zaniknout kolem poloviny 19. století. Na jeho ploše se dnes nachází orná půda, hráz rybníka v podobě nízké ploché terénní vlny je identifikovatelná na DMG 5G. Zdroj: HEIS VÚV; I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R71	plocha	Rytíř	rybník	zcela zaniklý	Velké Výkleky	Velký rybník Rytíř (51 ha) je zaznamenán na mapě I. vojenského mapování (Ritirsch T.). Rybník zřejmě zaznamenává i Müllerova mapa Čech z roku 1720. Na II. vojenském mapování ani na stabilním katastru již zachycen není. Na III. vojenském mapování je zřetelně zakreslena hráz zaniklého rybníka, která je patrná i na DMR 5G. Je doloženo, že v roce 1788 byl rybník pronajat na 6 let pod podmínkou, že nájemce provede vše potřebné

						pro jeho zrušení a přeměnění na trvalé role a louky. Lze tedy předpokládat, že toto rozhodnutí bylo revidováno, že byl zrušen do konce 18. století, případně počátkem 19. století. Dnes jsou na pozemcích bývalého rybníka pole. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); Müllerova mapa (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R72	plocha	Dlouhý	rybník	zcela zaniklý	Vlkov nad Lesy	Rybnič navazující na velký rybník Rytíř, od kterého je oddělen hrází, není zachycen na žádných podrobnějších mapách, možná jej zachycuje Müllerova mapa Čech z roku 1720 (může však jít o jiný rybník východně od Rytíře). Jeho hráz je zachytitelná na mapě III. vojenského mapování a nezřetelně v podobě nízké terénní vlny také na DMR 5G. Rybník zřejmě zanikl již v 18. století. Zdroj: III. voj. mapování (mapire.eu); Müllerova mapa (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R73	plocha	Čírek	rybník	zcela zaniklý	Vlkov nad Lesy	Průtočný rybník Čírek severozápadně od dvora Hlínov je zachycen na I. a II. vojenském mapování (Čsizek T., Čírek) i na stabilním katastru (1841). Na III. vojenském mapování je již zachycena jen hráz, která je dodnes zřetelná v terénu a patrná na DMR 5G. Rybník tedy zanikl kolem poloviny 19. století. Rybník stejně jako nedaleký hospodářský dvůr a všechny okolní pozemky náležel k chlumeckému panství Kinských. V současnosti jsou na jeho ploše pole. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK)
R74	plocha	Trnavec	rybník	dochovaný ve výrazně menším rozsahu	Vlkov nad Lesy	Malý panský rybník u dvora Hlínov patřící k chlumeckému panství Kinských je zachycen na I. II. a III. vojenském mapování (Trnawetz, Drachomirskeg T.) i na stabilním katastru (1841). Rybník se dochoval do současnosti, i když ve značně redukované rozloze. Jeho původní tvar je na všech mapách vč. topografické mapy stále dobře čitelný a v krajině rozeznatelný. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK)
R75	plocha	Vyklecko	rybník	zcela zaniklý	Velké Výkleky	Velký panský rybník (52 ha) u dvora a vsi Velké Výkleky (Nawesny T., Wikleker Teich, Na Wiklecku) patřící chlumeckému panství Kinských je zachycen na I. a II. vojenském mapování a na mapě stabilního katastru (1841). Rybník zřejmě zaznamenává i Müllerova mapa Čech z roku 1720. Na III. vojenském mapování již zachycen není, na jeho ploše jsou louky a pole. Rybník byl tedy vysušen kolem poloviny 19. století. Hráz, po které vede cesta, je stále patrná, v krajině i na DMR 5G. Dnes se na ploše zaniklého rybníku rozkládá orná půda. Zdroj: HEIS VÚV; I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK), Müllerova mapa (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
R76	plocha	Za humny	rybník	zcela zaniklý	Slibovice	Nepojmenovaný rybník na Štítském potoce v lokalitě Za Humny mezi Velkými Výkleky a Slibovicemi je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování. II. vojenské mapování ani stabilní katastr již rybník nezachycuje, na jeho ploše je zakreslena louka a sad přilehající ke slibovickému hospodářskému dvoru. Rybník tedy musel zaniknout již koncem 18. nebo začátkem 19. století. Na DMR 5G je dodnes zřetelná poloha hráze, fixované cestou s mostkem přes Štítský potok, která umožňuje, i přes místopisnou nepřesnost I. vojenského mapování, s vysokou mírou pravděpodobnosti rybník vymezit. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
R77	plocha	Slatina	rybník	zcela zaniklý	Slibovice	Nepojmenovaný rybník na drobné sezónní vodoteči, přítoku Štítského potoka, severně od Slibovic, v lokalitě Slatina, je zachycen pouze na mapě I. vojenského mapování. II. vojenské mapování ani stabilní katastr již rybník nezachycuje, na jeho ploše je zakreslena louka a pole. Rybník tedy musel zaniknout již koncem 18. nebo začátkem 19. století. Na DMR 5G je dodnes zřetelná poloha hráze, fixované cestou s vegetačním doprovodem, která umožňuje, i přes místopisnou nepřesnost I. vojenského mapování, s vysokou mírou pravděpodobnosti rybník vymezit. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
L1	plocha	Dymokurský rybník	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Dymokury	Dymokurský rybník severozápadně od Dymokur, mezi Dymokury, Černou Horou a Svídnici, ležící na drobné sezónní bezejmenné vodoteči směřující do Štítského potoka (původně rybníka Nepokoj), není zachycen na žádné podrobnější mapě – na vojenských mapováních či stabilním katastru, nezachycuje jej ani Müllerova mapa (1720). Uvádí jej ovšem Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906), tj. z doby, kdy bylo na panství ještě 79 (z původně popsaných 102) rybníků. Tento zdroj vychází zejména z historických textových pramenů, proto je přesná lokalizace a vymezení hranic rybníka jen přibližně a částečně hypotetické (pomocí vodních toků, přibližně popsané polohy a DMR 5G). Rybník určitě zanikl v průběhu 18. století. V současnosti je zde pole s regulovanou napřímenou vodotečí, přítokem Štítského potoka. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
L2	plocha	Černohorský rybník	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Dymokury	Nevelký Černohorský rybník mezi Černou Horou a Dymokury, ležící blízko rozvodí nad Dymokurským rybníkem, není zachycen za žádné podrobnější mapě – na vojenských mapováních či stabilním katastru, nezachycuje jej ani Müllerova mapa (1720). Uvádí jej ovšem Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906), tj. z doby, kdy bylo na panství ještě 79 (z původně popsaných 102) rybníků. Tento zdroj vychází zejména z historických textových pramenů, proto je přesná lokalizace a vymezení hranic rybníka jen přibližně

						a částečně hypotetické (pomocí vodních toků, přibližně popsané polohy a DMR 5G). Rybník určitě zanikl v průběhu 18. století. V současnosti je zde nevýrazná plochá sníženina pokrytá ornou půdou. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
L3	plocha	Lejsek	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Malá Strana u Chotěšic	Malý rybník Lejsek jižně od rybníka Bílý břeh není zachycen za žádné podrobnější mapě – na vojenských mapování či stabilním katastru, nezachycuje jej ani Müllerova mapa (1720). Uvádí jej ovšem Mladějovského mapy Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906), tj. z doby, kdy bylo na panství ještě 79 (z původně popsaných 102) rybníků. Tento zdroj vychází zejména z historických textových pramenů, proto je přesná lokalizace a vymezení hranic rybníka jen přibližné a částečně hypotetické (pomocí vodních toků, přibližně popsané polohy, DMR 5G, toponym). Rybník určitě zanikl v průběhu 18. století. V současnosti se zde nachází orná půda bez výraznějších struktur či terénních elevací, jež by lokalizaci upřesnily. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
L4	plocha	Limburšký rybník	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Malá Strana u Chotěšic, Záhornice u Městce Králové	Malý Limburšký rybník jižně od rybníka Bílý břeh a východně od malého rybníka Lejsek není zachycen za žádné podrobnější mapě – na vojenských mapování či stabilním katastru, nezachycuje jej ani Müllerova mapa (1720). Uvádí jej ovšem Mladějovského mapy Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906), tj. z doby, kdy bylo na panství ještě 79 (z původně popsaných 102) rybníků. Tento zdroj vychází zejména z historických textových pramenů, proto je přesná lokalizace a vymezení hranic rybníka jen přibližné a částečně hypotetické (pomocí vodních toků, přibližně popsané polohy, DMR 5G, toponym). Rybník určitě zanikl v průběhu 18. století. V současnosti se zde nachází orná půda bez výraznějších struktur či terénních elevací, jež by lokalizaci upřesnily. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
L5	plocha	Petříček	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Chotěšice	Severozápadně od Chotěšic zaznamenává Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) jako součást Dymokurské soustavy menší rybník Petříček. Na mapě I. vojenského mapování jsou v těchto místech nakresleny tři drobné rybníčky. Vzhledem k tomu, že I. vojenského mapování nebylo prováděno na základě měření, nýbrž „od oka“, je jejich lokalizace běžnými metodami téměř nemožná, neboť se v současnosti v lokalitě vyskytuje pole a ani DMR 5G zde jednoznačně nenaznačuje, kde se nacházely a zda byly opravdu tři. Petříček, zřejmě nejstarší, byl jedním z nich. Všechny musely zaniknout v období od konce 18. do první třetiny 19. století, neboť na II. vojenském mapování již po nich není stopa. Zdroj: I. vojenské mapování (mapire.eu); Kožíšek, 1906
L6	plocha	Adámek	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Chotěšice, Nouzov u Dymokur	Jihovýchodně od Brístve zaznamenává Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) jako součást Dymokurské soustavy menší rybník Adámek. Na mapě I. vojenského mapování je v těchto místech zakreslen drobný rybníček. Vzhledem k tomu, že I. vojenského mapování nebylo prováděno na základě měření, nýbrž „od oka“, je jeho přesná lokalizace běžnými metodami téměř nemožná. V lokalitě zachycuje topografická mapa toponymum Adámek. DMR 5G zde ukazuje dvě ploché terénní vlny, z nichž by jedna mohla odkazovat na původní hráz rybníka, dnes zcela zaniklou. Ačkoliv je tedy přesná poloha rybníku zaniklého zřejmě ještě v průběhu 18. či na počátku 19. století částečně hypotetické, řada indicií naznačuje poměrně bezpečně alespoň jeho přibližnou polohu. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); I. vojenské mapování (mapire.eu); Kožíšek, 1906
L7	plocha	Vopenec	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Nouzov u Dymokur	Jižně od Brístve pod hrází rybníka Nečas zaznamenává Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) jako součást Dymokurské soustavy menší úzký rybník Vopenec, na který dále po proudu navazuje Hanušovský rybník (původně zřejmě větší). Na mapě I. vojenského mapování je v těchto místech zakreslen malý okrouhlý rybník. Vzhledem k tomu, že I. vojenského mapování nebylo prováděno na základě měření, nýbrž „od oka“, je jeho přesná lokalizace běžnými metodami téměř nemožná. DMR 5G v jednom z meandrů potoka Stříble ukazuje výraznou linii, která může odkazovat na původní hráz rybníka Vopenec. Hypoteticky lze tedy vymezit přibližnou polohu rybníka, který zanikl zřejmě ještě v průběhu 18. či na počátku 19. století. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); I. vojenské mapování (mapire.eu); Kožíšek, 1906
L8	plocha	Peroutka	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Záhornice u Městce Králové	Jižně od Záhornice je na Mladějovského mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) zachycen menší rybník Peroutka, který se neobjevuje na žádných podrobnějších archivních mapách (vojenská mapování). Tento zdroj vychází zejména z historických textových pramenů, proto je přesná lokalizace a vymezení hranic velmi hypotetická. Z tvaru pozemků stabilního katastru lze odhadnout, kde se možná nacházel. DMR 5G zde výraznější stopy, které by bylo možné interpretovat jako strukturu zaniklého rybníka, nezachycuje. Zdroj: Kožíšek, 1906
L9	plocha	Chobot	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Městec Králové	Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) zachycuje jako součást Dymokurské soustavy rybník Chobot v podobě odděleného výběžku Štígarského rybníka na Štígarském potoce. Od Štígarského rybníka je oddělený pouze hráz. Protože je Štígarský rybník již zaniklý a další mapové podklady ani

						DMR 5G o existenci rybníka Chobot nic nenařazuje, je vymezen pouze schematicky, v hypotetické poloze. Musel zaniknout ještě v 18. století, neboť I. vojenské mapování o jeho existenci nic nenařazuje. Zdroj: Kožíšek, 1906
L10	plocha	Ohrada	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Sloveč	Menší rybník Ohrada zaznamenává Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) jižně od vsi Sloveč, mezi rybníky Čekanka a Votýpka. Jeho existenci nezachycuje žádné podrobnější mapy ani místní toponyma. Na DMR 5G lze jen odhadovat jeho polohu. Byl vymezen na základě topografických daností a popisu polohy. Jeho lokalizace je proto hypotetická, ovšem poměrně pravděpodobná. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
L11	plocha	Hojný rybník	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Kněžice u Městce králové	Malý rybník severovýchodně od Nového Dvora zachycuje pouze mapa I. vojenského mapování (Hoineg T.), na jiných mapách ani na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906) zakreslen není. Ačkoli je I. vojenské mapování poměrně spolehlivé, není polohopisně přesné. Přesnou lokalizaci rybníka neumožňuje ani DMR 5G, i když z něj lze odhadnout nejočekávanější polohu. Poloha rybníka je tedy vymezena pouze hypoteticky, byť s vysokou mírou pravděpodobnosti. Zdroj: I. vojenské mapování
L12	plocha	Pazderský	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Stříhov	Menší rybník na Stříhovském potoce pod Stříhovem zachycuje Mladějovského mapa Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Tato schématická mapa vznikla z různých především písemných pramenů a není proto polohopisně spolehlivá. Na mladších podrobnějších mapách rybník zachycen není. Na DMR 5G lze pouze odhadnout jeho polohu vzhledem k reliéfu, hráz ani další indikátory přesnější lokalizace patrně nejsou. Rybník je vymezen tedy pouze v hypotetické poloze s určitou mírou pravděpodobnosti. Zdroj: Kožíšek, 1906
L13	plocha	Kulhánek	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Stříhov, Kamilov	Drobny rybník zachycuje mapa I. vojenského mapování. Kulhánek je popsán i na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906), i když nepřesně lokalizovaný (možná zaměněný s Pazderským rybníkem). DMR 5G pouze naznačuje vhodnou topografickou polohu, nezaznamenává však žádné indikátory přítomnosti rybníka (hráz), který musel zaniknout koncem 18. či začátkem 19. století. Poloha rybníka je tedy hypotetická, byť s určitou mírou pravděpodobnosti. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); Kožíšek, 1906
L14	plocha	bezejmenný	lokalita rybníka	zcela zaniklý	Slibovice	Menší (v mapě nepojmenovaný) rybník severozápadně od Slibovic je zakreslen na mapě I. vojenského mapování. Na dalších podrobnějších či přesnějších mapách již zaznamenán není, musel tedy zaniknout již koncem 18. či na začátku 19. století. Poloha rybníka byla vzhledem k topografické nepřesnosti I. vojenského mapování odhadována dle DMR 5G, kde může být zachycena hypotetická hráz (může však jít např. o násip cesty, rybník mohl být též přechodným fenoménem, kdy při poklesu hladiny rybníka Vyklecko mohlo dojít k oddělení jeho výběžku). I přes nejasnosti je poloha vymezena s určitou mírou spolehlivosti. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu);
H1	linie	Hráz Komárovského rybníka	hráz	dochovaná, funkční	Nouzov u Dymokur	Hráz Komárovského rybníka je asi 200 m dlouhá a přehrazuje údolí Smíchovského potoka. Je funkční, přístupná po modré turistické značce vedoucí po polních cestách z Rožďalovic do Dymokur. Za pozornost stojí železobetonový přeliv a výpusti. Pod hrází stával dnes již zaniklý mlýn zachycený na archivních mapách (Komarower m., Kornarow M., Comarow). Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H2	linie	Hráz rybníka Hanušov	hráz	dochovaná, funkční	Nouzov u Dymokur	Hráz rybníka Hanušov je dlouhá cca 120 m, kolmo přehrazuje údolí potoka Stříble, který pod ní výrazně meandruje. Je funkční, přístupná po lesní cestě vedoucí od rybníka Bílek. Je zachycena na všech archivních mapách a v terénu dobře zřetelná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H3	linie	Hráz rybníka Bílek	hráz	dochovaná, funkční	Nouzov u Dymokur	Hráz rybníka Bílek je dlouhá cca 108 m, kolmo přehrazuje údolí Smíchovského potoka. Je funkční, vede po ní asfaltová cesta. Pod hrází se nachází sádka. Hráz (resp. rybník Hanušov) je zachycena na všech archivních mapách a v terénu dobře zřetelná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H4	linie	Hráz rybníka Dolení komora	hráz	dochovaná, funkční	Nouzov u Dymokur	Hráz rybníka Dolení komora (Komorní rybník) je dlouhá cca 110 m, přehrazuje údolí Záhornického potoka. Je funkční, vede po ní cesta. Je zachycena na archivních mapách (II. vojenské mapování, stabilní katastr) i na DMR 5G, pouze první vojenské mapování vychází na kraj topografické sekce, rybníky zde jsou zachyceny jen schematicky. Je mírně do oblouku, nepříliš vysoká a v krajině nijak zvlášť výrazná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H5	linie	Hráz rybníka Prostřední komora	hráz	dochovaná, funkční	Nouzov u Dymokur	Hráz rybníka Prostřední komora (Komorní rybník) dlouhá cca 90 m vytváří úzký dlouhý předěl mezi Dolení a Prostřední komorou. Je funkční, vede po ní lokální cesta. Je zachycena na archivních mapách (II. vojenské ma-

						pování, stabilní katastr) i na DMR 5G, pouze první vojenské mapování vychází na kraj topografické sekce, rybníky zde jsou zachyceny jen schematicky. Je přímá, nepříliš vysoká a působí jako dodatečné rozdělení Komorního rybníka. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H6	linie	Hráz rybníka Hoření komora	hráz	dochovaná, funkční	Nouzov u Dymokur	Hráz rybníka Hoření komora (Komorní rybník) vytváří předél mezi Hoření a Prostřední komorou. V současnosti po ní vede významná silnice první třídy Jičín-Poděbrady. Hráz má proto výrazně zvednutou niveletu, tvoří ji přes 200 metrů dlouhý násep s mostem. Je zachycena na archivních mapách (II. vojenské mapování, stabilní katastr) i na DMR 5G, pouze první vojenské mapování vychází na kraj topografické sekce, rybníky zde jsou zachyceny jen schematicky. Je přímá a díky náspu a vegetačnímu doprovodu silnice první třídy výrazná, zřetelně oba rybníky oddělující. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H7	linie	Hráz rybníka Vražda	hráz	dochovaná, funkční	Nouzov u Dymokur	Hráz rybníka Vražda je dlouhá cca 260 m, kolmo přehrazuje údolí Záhornického potoka. Je funkční, na hrázi vede cesta, dříve významná dálková trasa Jičín-Poděbrady, která je v současnosti přeložena na hráz rybníka Hoření komora. Bréhy jsou zarostlé rákosem a na hrázi se nachází památný dub letní (<i>Quercus robur L.</i>), druhý památný dub byl rozlomen a odklízen v roce 2010. Pod hrází mezi odtoky je malý křížek a na hrázi se nalézá socha svatého Jana Nepomuckého. Za pozornost stojí i ocelový nýtovaný silniční most přes hlavní přeliv rybníka Vražda. Hráz (resp. rybník Vražda) je zachycena na všech archivních mapách a v terénu dobře zřetelná, i když nepříliš vysoká. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK), ÚSOP
H8	linie	Hráz rybníka Slatinka	hráz	dochovaná, funkční	Malá Strana u Chotěšic	Přímá, poměrně nízká asi 150 metrů dlouhá hráz rybníka Slatinka přehrazuje mělké údolí potoka Slatinka. Je funkční, vede po ní asfaltová silnice z Malé Strany do Chotěšic. Je zachycena na všech archivních mapách (I. a II. vojenské mapování, stabilní katastr) i na DMR 5G. V krajině je patrná, nepříliš však výrazná, podpořená doprovodnou vegetací u silnice. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H9	linie	Hráz Pustého rybníka	hráz	dochovaná, funkční	Dymokury	Asi 158 m dlouhá hráz Pustého rybníka je v současnosti navýšena výrazným dlouhým náspem silnice první třídy Jičín-Poděbrady. Pod hrází Pustého rybníka stával mlýn ve Zbuзanech (zachycen na vojenských mapováních). Je zachycena na všech archivních mapách (I. a II. vojenské mapování, stabilní katastr) i na DMR 5G. V krajině je patrná díky silnici a doprovodné vegetaci. Výrazná jsou i technická zařízení na hrázi (přepad). Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H10	linie	Hráz Jakubského rybníka	hráz	dochovaná, funkční	Záhornice u Městce Králové	Hráz Jakubského rybníka je orientována severozápadním směrem a navazuje na Pustý rybník. Šířka rybníka u hráze je asi 309 m. Pod hrází se nachází bývalý Jakubský mlýn, památkově chráněné roubené stavení ze 17. století a novější stavba. Po hrázi vede silnice spojující Záhornici a vsi západně od rybníka. Hráz (resp. rybník) je zachycena na všech archivních mapách (I. a II. vojenské mapování, stabilní katastr) i na DMR 5G. Za pozornost stojí železobetonový přeliv a výpusti. V krajině je patrná také díky silnici a doprovodné vegetaci. Zdroj: Památkový katalog, I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H11	linie	Hráz Krčského rybníka	hráz	dochovaná, funkční	Městec Králové	Přímá, asi 120 m dlouhá hráz přehrazující údolí Krčského potoka je na archivních mapách (II. vojenské mapování a stabilní katastr) zachycena jako předél mezi Krčským a rozlehlym Štíatarským rybníkem, po kterém vede cesta ke hrázi Štíatarského rybníka (první vojenské mapování je zachycuje oddělené). V současnosti je Štíatarský rybník značně redukován a až k hrázi zdaleka nedosahuje. Hráz je patrná na všech archivních mapách i na DMR 5G, ze kterého je zřejmě ohrázdování rybníka i ze severu a z jihu. Pod hrází se vyskytují louky chráněné v rámci PP Dymokursko. Zdroj: ÚSOP, I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H12	linie	Hráz Štěpovského rybníka	hráz	zaniklá, nezřetelná	Městec Králové	Přes 200 m dlouhá hráz zaniklého Štěpovského rybníka je na archivních mapách (II. vojenské mapování a stabilní katastr) zachycena jako úzký předél mezi Štěpovským a rozlehlym Štíatarským rybníkem, po kterém vede cesta (první vojenské mapování je zachycuje oddělené). V současnosti je Štíatarský rybník značně redukován a až k hrázi zdaleka nedosahuje, Štěpovský rybník zcela zanikl a byl proměněn na plochy polí a luk. Nízká hráz byla rozorána a v krajině je prakticky nezřetelná. Podrobný DMR 5G zachycuje velmi málo výraznou nízkou a plochou terénní vlnu, jež je pozůstatkem původní hráze. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H13	linie	Hráz Štíatarského rybníka	hráz	dochovaná, zřetelná, nefunkční	Městec Králové	Přímá výrazná hráz dlouhá cca 340 metrů přes nivu Štíatarského potoka je nejvýraznější památkou na zaniklý Štíatarský rybník. Hráz je dodnes zřetelně patrná, podržená alejí starobylých lip vč. památného dubu letního chráněného jako památný strom. Pod hrází stával Štíatarský mlýn zakreslený na archivních mapách (I. a II. vojenské mapování, Stabilní katastr) a dodnes dochovaný, byť přestavěný a nefunkční. Hráz je jako terénní útvar zachycena i na topografických mapách a zcela výrazná je na DMR 5G. Hráz patří v rámci modelového území k nejvýraznějším příkladům dochované hráze u v minulosti zaniklého rybníka.

						Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK), ÚSOP
H14	linie	Hráz Starého rybníka	hráz	zaniklá, nezřetelná	Sloveč	Asi 850 m dlouhá ostře zalomená hráz zaniklého Starého rybníka je zachycena poměrně zřetelně na mapě stabilního katastru i II. vojenského mapování. Dnes je rozoraná, v krajině nezřetelná. Nevýrazně identifikovatelná je na DMR 5G jako plochá terénní vlna, jež je pozůstatkem původní hráze. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H15	linie	Hráz rybníka Bílek	hráz	zaniklá, nezřetelná	Městec Králové	Asi 150 metrů dlouhá přímá hráz v severojižní orientaci je zachycena na archivních mapách (I. a II. vojenské mapování a stabilní katastru), na III. vojenském mapování je ještě zřetelná jako terénní linie, byť rybník již neexistuje. V současnosti již není hráz zaniklého rybníka v krajině zřetelná, není patrná ani na DMR 5G. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H16	linie	Hráz rybníka Čekanka	hráz	zaniklá, nezřetelná	Sloveč, Městec králové	Po přímé hrázi zaniklého rybníka Čekanka, která je asi 500 m dlouhá, severojižně orientovaná, vede cesta ze vsi Sloveč do Městce Králové, na mapě I. i II. vojenského mapování zachycená. Dnes se na ploše rybníka nachází pole. Hráz je v krajině zřetelná (ovšem těžko rozlišitelná) díky silnici s alejí ovocných stromů. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H17	linie	Hráz rybníka Votýpka	hráz	zaniklá, nezřetelná	Sloveč	Po přímé hrázi zaniklého rybníka Votýpka, která byla přes 300 m dlouhá, severojižně orientovaná, vedla cesta ze vsi Sloveč do vsi Nový a k zaniklému Novému rybníku. Na mapě II. vojenského mapování je zřejmé, že cesta byla přeložena a hráz, na této mapě ještě dobře zřetelná, postupně zanikla. Dnes se na ploše rybníka nachází pole. Rozoraná hráz je v krajině nezřetelná, identifikovatelná jako mírná terénní vlna na DMR 5G. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H18	linie	Hráz rybníka Vocásek	hráz	zaniklá, nezřetelná	Sloveč	Asi 100 m dlouhá nízká hráz na Slovečské svodnici je dnes prakticky zaniklá, v krajině nezřetelná (ani nijak zdůrazněná, např. zelení či komunikaci). Je zachycena na archivních mapách, ještě III. vojenské mapování zachycuje terénní linii. V současnosti je identifikovatelná jen jako mírná terénní vlna na DMR 5G. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H19	linie	Hráz rybníka Jezírko	hráz	zaniklá, nezřetelná	Záhornice u Městce Králové	Asi 250 m dlouhá nízká hráz rybníka Jezírko vedla místech sezónní regulované vodoteče a polní cesty, díky čemuž je identifikovatelná, ovšem nerozeznatelná jako hráz zaniklého rybníka. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H20	linie	Hráz Záhorského rybníka	hráz	zaniklá, nezřetelná	Záhornice u Městce Králové	Mírně zalomená asi 700 m dlouhá severojižně orientovaná nízká hráz Záhorského rybníka východně od Záhornice je zachycena (resp. rybník) na I. i II. vojenském mapování i na stabilním katastru. Dnes není příliš zřetelná a v krajině je těžko identifikovatelná, je částečně rozoraná, částečně po ní vede cesta, ovšem na DMR 5G je stále zřetelná jako mírná terénní vlna. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H21	linie	Hráz Kněžického rybníka	hráz	zaniklá, nezřetelná	Kněžice u Městce Králové	Výrazná, přes 900 m dlouhá zalomená hráz je dobře čitelná na mapě II. vojenského mapování (zde je zachycen i rybník). Stopy po zorané hrázi jsou čitelné na DMR 5G v podobě nevýrazné, částečně zanikající terénní vlny. Většina plochy zaniklého rybníka slouží jako orná půda a hráz je v krajině prakticky neidentifikovatelná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H22	linie	Hráz Podkopeckého rybníka	hráz	částečně dochovaná, zřetelná	Záhornice u Městce Králové	Hráz (resp. rybník) je dobře patrná na mapách I. i II. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru. Na III. vojenském mapování je hráz vyznačena jako terénní linie (násep), po které vede cesta. Stopy po mírně obloukovité cca 400 metrů dlouhé hrázi vedoucí od jihozápadu k severovýchodu jsou čitelné na DMR 5G v podobě terénní vlny, na pravém břehu Záhornického potoka poměrně zřetelné a v krajině rozeznatelné (zachycena i v topografických mapách), na levém břehu jen náznakově patrné, fixované v terénu pouze cestou. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H23	linie	Hráz rybníka Bílý břeh	hráz	dochovaná, zřetelná	Nová Ves u Chotěšic	390 metrů dlouhá hráz rybníka Bílý břeh přes údolí Smíchovského potoka je dodnes v krajině výrazná jako terénní násep (zachycená i na topografických mapách). Je dobře identifikovatelná i na archivních mapách (I. II. a III. vojenské mapování, stabilní katastr), kdy po ní vede cesta. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H24	linie	Hráz rybníka Slukovec	hráz	částečně dochovaná, čitelná	Nová Ves u Chotěšic	Stopy po přímé nízké asi 220 m dlouhé hrázi jsou čitelné na DMR 5G. Zřetelně je vymezena na mapě II. vojenského mapování a na stabilním katastru. Vede po okraji zástavby, v krajině tedy není snadno identifikovatelná jako hráz, ač je zřetelně fixovaná (okrajem pole resp. intravilánu a zelení). Zdroj: II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H25	linie	Hráz rybníka Tábor	hráz	zaniklá, nezřetelná	Chotěšice	Stopy po hrázi zaniklého rybníka zachyceného pouze mapou I. vojenského mapování nejsou v současnosti čitelné ani na DMR 5G. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)

H26	linie	Hráz rybníka Netušil	hráz	zaniklá, minimálně čitelná	Chotěšice	Hráz zaniklého velkého rybníka Netušil je v současnosti velmi málo zřetelná. V krajině byla výrazně fixována trasou důležité silnice Jičín-Poděbrady, jak zachycují archivní mapy před vysušením (I. vojenské mapování) i po vysušení rybníka (II. a III. vojenské mapování). Dnešní silnice první třídy však byla přeložena a hráz zaniklého rybníka v nivě Smíchovského potoka, kde převažují pole a louky, téměř zanikla. V současnosti je jen ne-výrazně patrná na DMR 5G, kde se projevuje jako slabá plochá terénní vlna uvnitř zemědělské půdy. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H27	linie	Hráz Deblického rybníka	hráz	dochovaná, zřetelná, nefunkční	Dymokury	Hráz zaniklého Deblického rybníka je v současnosti fixována v krajině cestou ze Svídnice ke Komárovskému rybníku, která po ní vede. Tato cesta vč. náspu je dobře viditelná i na mapách II. a III. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru. Bývalá hráz je patrná na DMR 5G, kde se projevuje jako násep cesty s mostkem přes údolí Štígarského potoka. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK)
H28	linie	Hráz rybníka Hluzinka	hráz	Částečně dochovaná	Městec Králové	Cca 250 m dlouhá hráz zaniklého rybníka se nachází v lesním porostu kolmo na Krčský potok. Je dobře viditelná na DMR 5G a je jako terénní útvar zachycena i na topografických mapách. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK)
H29	linie	Hráz Podstodolního rybníka	hráz	Částečně dochovaná	Chotěšice	Hráz zaniklého drobného rybníka u Chotěšického panského dvora (vč. rybníka) je dobře patrná na mapě II. vojenského mapování i na stabilním katastru. DMR 5G zřetelně zachycuje tvary rybníka i tvar hráze dochované dnes jako terénní vlna na přechodu pole a louky se stromovým porostem, který tvar rybníka částečně v krajině fixuje. Zdroj: II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK)
H30	linie	Hráz Břísteckého rybníka	hráz	dochovaná	Břístev	Krátká hráz zaniklého rybníka je dobře patrná na mapě II. a III. vojenského mapování i na stabilním katastru. Je zřetelná i na DMR 5G jako úzká terénní vlna. Vzhledem k porostu u hráze není jako hráz v krajině identifikovatelná. Zdroj: II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK)
H31	linie	Hráz rybníka Pazderník	hráz	nečitelná	Dymokury	Krátká hráz rybníka Pazderník je dobře čitelná na mapách I. a II. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru. V současnosti je nezřetelná, a to ani na DMR 5G. Kontext rybníka se totiž výrazně změnil náspelem silnice první třídy Jičín-Poděbrady. Zdroj: II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK)
H32	linie	Hráz rybníka Čihář	hráz	částečně dochovaná	Záhornice u Městce Králové	Cca 200 m dlouhá hráz zaniklého rybníka se nachází v lesním porostu kolmo na začínající údolí drobné vodoteče stékající do Pustého rybníka. Je dobře viditelná na DMR 5G. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H33	linie	Hráz Bezejmenného rybníka č. 1	hráz	částečně dochovaná	Činěves	Cca 150 m dlouhá přímá hráz zaniklého rybníka se nachází v lesním porostu kolmo nad začínajícím údolím směřujícím do Jakubského rybníka. Je dobře viditelná na DMR 5G. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H34	linie	Hráz Bezejmenného rybníka č. 2	hráz	částečně dochovaná	Činěves	Více než 150 m dlouhá mírně zalomená hráz zaniklého rybníka se nachází v lesním porostu kolmo na mělké údolí směřující do Jakubského rybníka. Je dobře viditelná na DMR 5G. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H35	linie	Hráz rybníka nad Hluzinkou	hráz	částečně dochovaná	Městec Králové	Přes 200 m dlouhá zalomená hráz drobného zaniklého rybníčka nad rybníkem Hluzinka je dobře patrná na DMR 5G. Celá plocha zaniklého rybníka, dnes prameniště a podmáčené plochy, je ohrázdována. O rybníku nejsou žádné zprávy, hráz je však v terénu zřetelně a výrazně dochována. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK)
H36	linie	Hráz rybníka pod Voborníčkem č. 2	hráz	dochovaná, funkční	Svídnice	Krátká, jen cca 35 m dlouhá hráz existujícího rybníčku přes hluboce zaříznuté údolí drobné sezónní vodoteče je dobře patrná na DMR 5G. Hráz (vč. rybníka) je zřejmá i na mapě prvního vojenského mapování. Na novějších mapách (druhé a třetí vojenské mapování a stabilní katastr) už není zachycen ani rybník, ani hráz. Na podrobných mapách z 20. století se opět objevuje rybník i hráz, díky hlubokému údolí v terénu zřetelná. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); I. vojenské mapování (mapire.eu)
H37	linie	Hráz rybníka pod Voborníčkem č. 1	hráz	částečně dochovaná	Svídnice	Krátká, jen cca 30 m dlouhá hráz přes hluboce zaříznuté údolí drobné sezónní vodoteče je dobře patrná na DMR 5G. Hráz (vč. rybníka) je patrná i na mapě prvního vojenského mapování. Na novějších mapách už není zachycena. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); I. vojenské mapování (mapire.eu)
H38	linie	Hráz rybníka Voborníček	hráz	dochovaná, funkční	Svídnice	Cca 90 m dlouhá přímá hráz zahrádzající lesní údolí je dobře patrná na mapě prvního a třetího vojenského mapování. Dobře čitelná je na DMR 5G. Rybník je existující a hráz je funkční.

						Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); I. a III. vojenské mapování (mapire.eu)
H39	linie	Hráz rybníka Práček	hráz	dochovaná, funkční	Nouzov u Dymokur	Přes 100 m dlouhá přímá hráz zahrazující lesní údolí je dobře patrná na mapě prvního vojenského mapování a na pozdějších mapách z 20. století (1966), zatímco na druhém a třetím vojenském mapování ani na stabilním katastru není zakreslena ani hráz, ani rybník, který byl zřejmě určité období vypuštěn, byť patří mezi rybníky existující již v roce 1713. Dobře čitelná je hráz na DMR 5G. Rybník je existující a hráz je funkční. Rybník je ohrázen i na protější straně. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); I. a III. vojenské mapování (mapire.eu)
H40	linie	Hráz Oseckého rybníka	hráz	dochovaná, pozměněná	Kněžice u Městce Králové	Osecký rybník je zachycen na mapách II. vojenského mapování a na stabilním katastru s výraznou hrází, která je zachycena i na třetím vojenském mapování, kdy je již rybník vypuštěn. Na mapách z poloviny 20. století je hráz již velmi málo zřetelná, na místě rybníka jsou louky. V současnosti je rybník opět napuštěn, a to ve srovnatelném rozsahu, hráz však již není tak výrazná. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); II. vojenské mapování (mapire.eu), stabilní katastr (ÚAZK)
H41	linie	Hráz rybníka Krčebník	hráz	zaniklá	Kněžice u Městce Králové	Drobný rybník zanikl zřejmě kolem poloviny 19. století. Hráz, na I. i II. vojenském mapování a stabilním katastru ještě funkční, na III. vojenském mapování v terénu stále výrazná, je dnes pouze fixována cestou, jinak by nebyla v zemědělské krajině se změněným kontextem rozeznatelná. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); I. II. a III. vojenské mapování (mapire.eu), stabilní katastr (ÚAZK)
H42	linie	Hráz rybníka Podtvrzník	hráz	zcela zaniklá	Kněžice u Městce Králové	Rybniček na Záhornickém potoce v intravilánu Kněžic je naposledy zachycen vč. výrazné hráze na I. vojenském mapování. Dnes se na místě rybníka nachází zástavba Kněžic a hráz je zcela neidentifikovatelná, a to ani na DMR 5G. Zdroj: I. vojenské mapování (mapire.eu)
H43	linie	Hráz Návesního rybníka	hráz	zaniklá	Osek	Rybniček na návsi v Oseku mívá hráz trochu východněji od dnešní požární nádrže. Rybník vč. hráze je patrný na mapě stabilního katastru, schématicky i na I. II. a III. vojenském mapování. Ještě na mapě z roku 1956 je patrná hráz, na mapě z roku 1967 je již zakreslená pravidelná protipožární nádrž. Ačkoliv drobná terénní elevace je patrná na DMR 5G, vzhledem ke kontextu a nové zástavbě je hráz neidentifikovatelná. Zdroj: I. II. a III. vojenské mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); topografické mapy S-1952 (ÚAZK)
H44	linie	Hráz rybníka Hliňák	hráz	dochovaná, funkční	Osek	Rybniček Hliňák vč. hráze je zachycen na I. II. i III. vojenském mapování i na mapě stabilního katastru. Nachází se na stejném místě i v současnosti. Hráz je v krajině fixována cestou. Zdroj: I. II. a III. vojenské mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK);
H45	linie	Hráz Dubeckého rybníka	hráz	částečně dochovaná	Dvořiště	Téměř 450 metrů dlouhá výrazná hráz je zřetelně zachycena na I. II. i III. vojenském mapování i na mapě stabilního katastru. Ač rybník zanikl, hráz se poměrně dobře dochovala v podobě terénní linie patrné na DMR 5G. Hráz je navíc v krajině fixována cestou z Kněžic do Chroustova. Zdroj: I. II. a III. vojenské mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H46	linie	Hráz Malátovského rybníka	hráz	částečně dochovaná	Dubečno	Malátovský rybník není zachycen na žádných podrobnějších mapách. Je však zaznamenán na Mladějovském mapě Dymokurských rybníků kolem roku 1713 (1906). Na DMR 5G je naprostě zřetelně v mělkém údolí zachycena cca 75 metrů dlouhá hráz (ale i plocha rybníka), která odpovídá poloze Mladějovského mapy. Rybník tedy v této lokalitě lze předpokládat s vysokou pravděpodobností. Zdroj: DMR 5G (ČÚZK); Kožíšek, 1906
H47	linie	Hráz Židovického rybníka	hráz	zcela zaniklá	Chotěšice	Zalomená dlouhá hráz na Židovické svodnici je zachycena na mapě I. vojenského mapování (Schadowitzer T.) a na stabilním katastru (1842), po vypuštění rybníka jako výrazná terénní linie i na II. a III. vojenském mapování. V současnosti je zde pole a hráz je nečitelná, a to ani na DMR 5G, kde jí lze pouze tušit. Zdroj: I. II. a III. vojenské mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H48	linie	Hráz rybníka Nadýmáček	hráz	zcela zaniklá	Chotěšice	Krátká přímá hráz na horním toku sezónního potoka Nadýmák, přítoku Židovické svodnice, je zachycena na mapě I. a II. vojenského mapování a na stabilním katastru (1842), po vypuštění rybníka jako výrazná terénní linie i na III. vojenském mapování. V současnosti je zde pole a hráz je nečitelná, a to ani na DMR 5G, kde jí lze stejně jako celý rybník pouze tušit v podobě ploché mírné terénní vlny. Zdroj: I. II. a III. vojenské mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H49	linie	Hráz rybníka Puklice	hráz	částečně dochovaná	Městec Králové	Krátká, přímá, cca 150 m dlouhá hráz kolmá na údolí Štítského potoka je identifikovatelná na DMR 5G, je zřetelná i na mapě II. a III. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru. Rybník byl zřejmě vysušen v 18. století a na jeho místě se nacházely a dodnes nachází louky. Hráz ležící na hranici katastrálních území je v krajině dodnes čitelná. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)

H50	linie	Hráz Starého rybníka	hráz	zcela zaniklá	Kamilov	Krátká hráz dnes zaniklého rybníka je zřetelně zaznamenána na archivních mapách I. a II. vojenského mapování a na stabilním katastru. Na III. vojenském mapování už není zakreslen rybník, ani není naznačena hráz, snad jen polní cesta může polohu hráze naznačovat. V současnosti je na pozemcích zaniklého rybníka orná půda, hráz není zřetelná a rozeznatelná ani v krajině, ani na DMR 5G. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H51	linie	Hráz rybníka Kaplánek (Kamilovský rybník)	hráz	dochovaná, funkční	Kamilov	Cca 115 m dlouhá přímá hráz dnes výrazně redukovaného rybníka na Slovecké svodnice je zřetelně zaznamenána na archivních mapách I. II. a III. vojenského mapování a na stabilním katastru. V současnosti vede po hrázi polní cesta, která ji v krajině výrazně fixuje. Hráz je velmi dobře patrná na DMR 5G. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H52	linie	Hráz rybníka Kobylka	hráz	částečně dochovaná	Střihov	Hráz je zřetelně zaznamenána na archivních mapách I. a II. vojenského mapování a zejména na stabilním katastru. V současnosti není v krajině patrná, na Střihovském potoce jsou novější, jinak rozložené rybníky. DMR 5G snad naznačuje polohu hráze, i když ne příliš přesvědčivě. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H53	linie	Hráz Prostředního rybníka (Střihovského rybníka)	hráz	dochovaná, funkční	Střihov	Hráz rybníka, který se dochoval, je dodnes patrná, dobře čitelná je i na DMR 5G. Její průběh je podrobně zachycen na stabilním katastru, méně podrobně na mapách I. II. a III. vojenského mapování. Vzhledem k jinému rozložení rybníků na Střihovském potoce však není vnímána ve svém historickém kontextu. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H54	linie	Hráz rybníka Hliňák	hráz	dochovaná, funkční	Střihov	Hráz rybníka Hliňák, který se dochoval, je dodnes patrná, dobře čitelná je i na DMR 5G. Její polohu však nelze spolehlivě ztotožnit s původním Hliňákem zachyceným na I. vojenském mapování. Může, ale také nemusí tedy jít o autentickou polohu hráze rybníka, který byl mnoha desetiletí vysušený a následně obnovený či znovuvybudovaný. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H55	linie	Hráz Nového rybníka	hráz	částečně dochovaná	Městec Králové, Běruničky	Přes 900 m dlouhá zalomená hráz zaniklého rybníka Nový je dobře zachycená na I. a II. vojenském mapování a zejména na stabilním katastru (1842). Je patrná na mapě III. vojenského mapování, na topografických mapách a zcela výrazně na DMR 5G. V krajině je dobře čitelná a rozeznatelná, fixovaná cestou s ovocnou alejí. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H56	linie	Hráz rybníka Flašar	hráz	částečně dochovaná	Městec Králové, Běruničky	Přes 100 metrů dlouhá přímá hráz kolmá na Kameneckou svodnicí je v krajině dodnes čitelná, fixovaná polní cestou vedoucí k mostku přes vodoteč. Je patrná na DMR 5G jako nevysoká linie. Hráz je zachycena na I. a II. vojenském mapování a zejména na stabilním katastru (1841). Je patrná i na mapě III. vojenského mapování jako terénní útvar. Na soudobých topografických mapách tak zakreslena již není, díky cestě a mostku je však stále dobře identifikovatelná. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H57	linie	Hráz rybníka Židovec	hráz	částečně dochovaná	Vlkov nad Lesy	Necelých 100 metrů dlouhá přímá hráz kolmá na Čihařskou svodnicí je v krajině dodnes částečně čitelná, fixovaná polní cestou s mostkem. Je patrná na DMR 5G jako nevysoká nepříliš výrazná linie. Hráz je zachycena na I. a II. vojenském mapování a zejména na stabilním katastru (1841). Je patrná i na mapě III. vojenského mapování jako terénní útvar. Na soudobých topografických mapách tak zakreslena již není, díky cestě je však stále identifikovatelná. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H58	linie	Hráz rybníka Nohavice	hráz	zaniklá, nezřetelná	Běruničky	Asi 270 m dlouhá obloukovitá hráz na při soutoku Kamenecké a Čihařské svodnice je identifikovatelná na mapě III. vojenského mapování a také jako plochá úzká terénní vlna je slabě zachytitelná na DMR 5G. Mapa I. vojenského mapování, kde je rybník zachycen, neumožňuje přesnější lokalizaci, ale popisuje dobře polohu vůči ostatním rybníkům a cestám – ve spojení s dalšími mapovými podklady a DMR 5G lze proto hráz, v krajině nezřetelnou a neidentifikovatelnou, poměrně přesně lokalizovat. Zdroj: I. a III. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H59	linie	Hráz rybníka Pazderný	hráz	částečně dochovaná	Běruničky	Asi 400 metrů dlouhá hráz kolmá na Běruničský potok je zachycena na mapě I. a II. vojenského mapování a na stabilním katastru. Na mapě III. vojenského mapování, tj. v době, kdy již byl rybník vypuštěn, není zachycena. V současné krajině je dodnes čitelná pouze ve své části přiléhající k okraji zástavby Běruniček, kde je fixovaná cestou a zaznamenatelná na DMR 5G, v části, kde byla zorněna je nezřetelná a těžko identifikovatelná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)

H60	linie	Hráz rybníka Čeperka	hráz	zaniklá, nezřetelná	Běruničky	Necelých 200 metrů dlouhá zalomená hráz na horním toku Běruničského potoka je zachycena na mapách I. a II. vojenského mapování a přesněji na mapě stabilního katastru (1841). Na III. vojenském mapování není rozeznatelná. Dodnes je v ploše orné půdy slabě zachytitelná na DMR 5G v podobě ploché neurčité terénní vlny, v krajině je však pro běžného pozorovatele neidentifikovatelná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H61	linie	Hráz rybníka Pejník	hráz	zaniklá, nezřetelná	Běruničky	Asi 200 metrů dlouhá přímá hráz je zachycena na mapách I. a II. vojenského mapování a přesněji na mapě stabilního katastru (1841). Na III. vojenském mapování není rozeznatelná. Dodnes je v ploše orné půdy slabě zachytitelná na DMR 5G v podobě ploché neurčité terénní vlny, v krajině je však pro běžného pozorovatele neidentifikovatelná. Zdroj: I. a II. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H62	linie	Hráz rybníka Rytíř	hráz	částečně dochovaná	Velké Výkleky	Velký rybník Rytíř (51 ha) zanikl ještě před pořízením II. vojenského mapování či stabilního katastru. Cca 550 metrů dlouhá zalomená hráz je tedy zachycena jen na polohopisné nepřesné I. vojenském mapování. Je však slabě zachytitelná na DMR 5G, fixovaná cestou se stromořadím. Hráz je zakreslena jako terénní útvar na topografické mapě. V krajině je tedy nepřehlédnutelná, ovšem vesměs není identifikována s hrází zaniklého rybníka. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H63	linie	Hráz rybníka Dlouhý	hráz	zaniklá, nezřetelná	Vlkov nad Lesy	Cca 750 metrů dlouhá zalomená hráz je zachytitelná na mapě III. vojenského mapování a nezřetelně v podobě nízké terénní vlny také na DMR 5G. Rybník zřejmě zanikl již v 18. století. Dnes se zde nachází orná půda, hráz je pro běžného pozorovatele neidentifikovatelná. Zdroj: III. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H64	linie	Hráz rybníka Čírek	hráz	částečně dochovaná	Vlkov nad Lesy	Přes 300 metrů dlouhá přímá hráz je zřetelně zachytitelná na DMR 5G. Jako terénní útvar je zaznamenána i na III. vojenském mapování a na topografické mapě. Hráz je spolu s rybníkem zachycena na I. i II. vojenském mapování a na stabilním katastru. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H65	linie	Hráz rybníka Trnavec	hráz	částečně dochovaná, v menším rozsahu funkční	Vlkov nad Lesy	Přes 100 metrů dlouhá přímá hráz stávajícího, byť plošně redukovaného rybníka, je v krajině dobře rozeznatelná, je zřetelná na DMR 5G, jako terénní útvar je zaznamenána i na III. vojenském mapování a na topografické mapě. Hráz je spolu s rybníkem zachycena na I. i II. vojenském mapování a na stabilním katastru. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H66	linie	Hráz rybníka Vyklecko	hráz	částečně dochovaná	Velké Výkleky	Oblouková hráz zaniklého rybníka na Štítském potoce je zachycena na I. a II. vojenském mapování a na stabilním katastru (1841). Na III. vojenském mapování je nadále patrná, stejně jako na topografických mapách. Dnes je čitelná na DMR 5G i v krajině, neboť je mimo jiné fixována cestou po okraji zástavby Velkých Výklek. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu); stabilní katastr (ÚAZK); DMR 5G (ČÚZK)
H67	linie	Hráz rybníka Za humny	hráz	zaniklá, nezřetelná	Slibovice	Přes 300 metrů dlouhá přímá hráz rybníka zachyceného jen I. vojenským mapováním je dodnes zřetelná v terénu a zachytitelná na DMR 5G. V krajině je fixována cestou s mostkem přes Štítský potok. Zdroj: I. vojenské mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H68	linie	Hráz rybníka Slatina	hráz	zaniklá, nezřetelná	Slibovice	Krátká přímá hráz rybníka zachyceného jen I. vojenským mapováním je dodnes zřetelná v terénu a zachytitelná na DMR 5G. V krajině je fixována polní cestou s vegetačním doprovodem, tudíž dobře čitelná, ovšem pro běžného pozorovatele neidentifikovatelná s hrází zaniklého rybníka. Zdroj: I. voj. mapování (mapire.eu); DMR 5G (ČÚZK)
H69	linie	Hráz rybníka Zásadník	hráz	nečitelná	Činěves	Krátká hráz rybníka Zásadník je dobře čitelná na mapách I. a II. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru. V současnosti je nezřetelná, a to ani na DMR 5G, neboť se výrazně změnil kontext rybníka, po jehož hrázi prochází silnice první třídy Jičín-Poděbrady. Zdroj: II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK), DMR 5G (ČÚZK)
A3	linie	Ovocná alej u silnice Sloveč-Městec králové na hrázi zaniklého rybníka Čekanka	alej	částečně dochovaná	Městec králové, Sloveč	Linie ovocných stromů v otevřené krajině, dotváří ráz krajiny. Velký úsek aleje vede po bývalé hrázi zaniklého rybníka Čekanka jižně od vsi Sloveč. Zdroj: Význačné aleje české krajiny (Arnika a VÚKOZ)
A4	linie	Alej na bývalé hrázi Štítského rybníka	alej	dochovaná, chráněná	Městec Králové	Na hrázi bývalého Štítského rybníka, který má v současnosti mnohem menší rozlohu a nedosahuje sem, je vysázeno výrazně stromořadí starobylých lip. Poblíž můstku přes Štítský potok stojí dub letní (<i>Quercus robur L.</i>), díky své výjimečnosti od roku 1978 chráněný jako památný strom. Zdroj: Ústřední seznam ochrany přírody

A6	linie	Alej na hrázi zaniklého Nového rybníka	alej	dochovaná	Městec králové, Běruničky	Alej ovocných stromů na hrázi zaniklého rybníka Nový, která je stále dobře viditelná v terénu, provází cestu z Nového do Běruniček. Tvar zalomené cesty kopíruje tvar hráze Nového rybníka. Zdroj: ortofotomapa, topografická mapa (ČÚZK)
5	bod	Jakubský mlýn	vodní mlýn	dochovaný	Dymokury	Dymokurský roubený mlýn na hrázi Jakubského rybníka, nejstaršího ze soustavy dymokurských rybníků, patří mezi několik posledních zachovaných v oblasti Polabí. Je nejstarší roubenou stavbou na Nymbursku. Tvoří nedílnou součást zdejší kulturní rybniční krajiny, která vznikala již od pozdního středověku. Mlýn stojí v rozsáhlé rybniční soustavě dymokurského panství. Podle pověsti ve mlýně nocoval Jan Žižka z Trocnova. V minulosti zde stávalo několik stavení, v roce 1673 je zde uváděna osada zvaná Na poušti sv. Jakuba s kostelem sv. Jakuba. Samotný mlýn byl poprvé písemně zmíněn roku 1572 jako mlýn pod Dymokurským rybníkem. Na přelomu 18. a 19. století hospodařil ve mlýně rod mlynáře Kopřivy, jeho dědicové roku 1896 prodali mlýn dymokurskému velkostatku. Roku 1933 Jakubský mlýn vyhořel, roubená stavba však zůstala zachována. Asi polovina původního mlýna byla zbořena a na jejím místě byl vystavěn nový, modernější mlýn. Přízemní roubený objekt z roku 1681, upravovaný v 18. století (k němuž je přistavěn patrový zděný objekt z počátku 20. století), je od roku 2007 památkově chráněný. Předmětem ochrany je roubené obytné stavení mlýna na příslušném pozemku. Zdroj: Památkový katalog; vodnimlyny.cz; Klempera, 2000.
6	bod	Štígarský mlýn (Samota)	vodní mlýn	dochovaný	Městec králové	Mlýn zakreslený na archivních mapách (I. a II. vojenské mapování) stál na břehu tehdy velkého Štígarského rybníka, ze kterého byla k němu přiváděna voda. V současnosti má Štígarský rybník mnohem menší rozlohu a nedosahuje k bývalé hrázi. Původní mlýn je v soukromém vlastnictví a slouží k obytným účelům. V blízkosti mlýna vede železniční trať z Křince do Městce Králové. Zdroj: vodnimlyny.cz
7	bod	Mlýn ve Zbuzanech	vodní mlýn	zaniklý	Dymokury	Mlýn stál ve Zbuzanech, které jsou částí Dymokur. Stál na kraji obce u silnice a nedaleko železniční trati z Křince do Městce Králové. Na archivní mapě je uvedena u mlýna i pilna. Pozemek, na kterém stál mlýn, je v soukromém vlastnictví. V zatravněném terénu jsou zbytky po zděných stavbách. Zdroj: vodnimlyny.cz
8	bod	Mlýn Malý Nouzov	vodní mlýn	zaniklý	Nouzov u Dymokur	Mlýn, založený jako vrchnostenský, stál u rybníka Bílek. Kolem mlýna vznikla vesnice s původním názvem Nová Ves, později zvaná Nouzov. V místech bývalého mlýna je Czerninské rybářství Dymokury, sádky Nouzov. Zdroj: vodnimlyny.cz
9	bod	Komárovský mlýn (Komárov)	vodní mlýn	zaniklý	Svídnice u Dymokur	Mlýn stál pod hrází Komárovského rybníka, patřil ke vsi Svídnice u Dymokur. Mlýn byl v provozu do roku 1924. Rozbořen byl v roce 1967. Zdroj: vodnimlyny.cz

Tab. 2.2: OSTATNÍ ZNAKY HIKK V CELKU HIKK ROŽĎALOVICKÉ A DYMOKURSKÉ RYBNÍKY (ORP Poděbrady)

číslo	vrstva	název	znak	stav	Katastrální území	popis
U1	plocha	Vinice	území s dochovanými urbanistickými hodnotami a architektonicky cennou zástavbou	dochované	Vinice u Městce Králové	Půdorysně zalomená silniční návesovka kolonizačního původu, položená v mírně zvlněné krajině Polabí, je od roku 1995 chráněná jako vesnická památková zóna. Její vznik se klade do souvislosti s existencí dnes již zaniklé tvrze Štítry, umístěné na návrší nad dnešní vsí. První písemný doklad pochází až z roku 1673 (1654). Pravidelnou obdélnou náves lemuje usedlosti umístěné na úzkých hlubokých parcelách. Jejich budovy jsou sdruženy kolem obdélníkových dvorů uzavřených pásem stodol. V dochované zástavbě převládají roubené přízemní stavby pocházející z konce 18. až počátku 19. století. Interiér návsi doplňuje dřevěná sloupová zvonice a kamenný kříž. Jedná se o velmi hodnotné vesnické sídlo s nenarušenou původní zástavbou. Areál usedlosti čp. 9 s přízemním zděným domem a jádrem z druhé poloviny 18. století situovaný na východní straně návsi je od roku 2011 památkově chráněný. Zdroj: Památkový katalog, Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U2	plocha	Sloveč	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Sloveč	Návesní nepravidelná ves 3 km severovýchodně od Městce Králové je písemně doložena k roku 1278. Od 16. století příslušela ves k panství Dymokury. Dominantou je neorománský filiální kostel sv. Martina uprostřed návsi z let 1885-1886, postavený na místě starší stavby (ve 14. století farní). U vsi býval rybník, nedaleko cihelna a panský Nový Dvůr s ovčínem, pivovarem a dalšími menšími rybníky. Historicky vzniklá urbanistická struktura vsi je v centrální části stále poměrně čitelná, byť celkově značně pozměněná.

						Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Poche, 1980; Ottův slovník naučný; Profous 1957
U3	plocha	Záhornice	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Záhornice u Městce Králové	Větší návesní vřetenová ves je písemně doložena k roku 1225. Původně zde stávala tvrz. Terénní pozůstatky tvrziště ze 13.–15. století, které leží v extravilánu obce, se nachází v lese na Vondrově kopci. Dochovalo se torzo centrálního pahorku rozrušeného několika vkopy. V západní části obce chráněn potokem se při silnici nachází areál venkovského kostela gotického založení v barokní úpravě, se zvonnicí z roku 1840. Naproti výniká areál původního panského poplužního dvora s barokními budovami. Východně a jihovýchodně od obce bývalo několik rybníků, v současnosti již zaniklých. Historicky vzniklá urbanistická struktura vsi je v centrální části stále poměrně čitelná. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Poche, 1982; Profous, 1957; Ottův slovník naučný; Památkový katalog
U4	plocha	Pouště	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Záhornice u Městce Králové	Drobná víska mezi lesy bez zřetelné urbanistické struktury na břehu Jakubského rybníka 4,5 km severozápadně od Městce Králové je poprvé písemně doložena v roce 1546. Historicky vzniklá urbanistická struktura víska je v centrální části stále poměrně čitelná, má zachovaný rozsah i charakter. Stával u ní kostelík sv. Jakuba, jehož jméno se zachovalo v pojmenování Jakubského rybníka a mlýna. Východně od Pouště bylo ještě v roce 1870, než byla plužina rozorána, patrné místo, kde onen kostelík stával. Podle pověsti v něm konával modlitby poustevník z poustevny na ostrůvku v jakubském rybníce. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Profous, 1951
U5	plocha	Chotěšice	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Chotěšice	Návesní vidlicová ves 8,5 km severně od Městce Králové je písemně doložena k roku 1199. Dominantou vsi je barokní hřbitovní areál jednolodního kostela Rozeslání sv. Apoštola Pavla postaveného na mírné vyvýšenině v západní části obce v letech 1746–1748 (přestavěn 1813) v blízkosti zaniklé gotické stavby ze 14. století. Zed' kolem hřbitova stavěl v roce 1769 kameník Kofránek. K dalším paměti hodnostem Chotěšic patří kamenný kříž, kvalitní pozdně barokní kamenická práce z roku 1825. Historicky je zde doložena tvrz a chotěšický hospodářský dvůr. Ves byla příslušná k panství Dymokury. Historicky měla dvě části, Velké a Malé Chotěšice (Chotěšovičky), které nejpozději v 19. století srostly v jednu obec. Jižně od Chotěšic, ležících na okraji nivy Smíchovského potoka, bylo v minulosti několik rybníků, největší z nich, Netušil, se přimykal přímo k okraji zástavby. Ves se značně rozrostla a její urbanistická struktura se změnila, přesto lze v historickém jádru rozlišit původní strukturu zástavby. Zdroj: Památkový katalog; Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Profous, 1949; Ottův slovník naučný; Poche, 1977
U6	plocha	Malá Strana	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Malá Strana u Chotěšic	Půdorysně nevyhraněná ves je písemně doložena k roku 1528. Víska se rozkládala mezi rybníky Netušil a Slatkina, jihovýchodně od Chotěšic. I přes změny zachovává ráz malé víska v zemědělské krajině. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U7	plocha	Nová Ves	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Nová Ves u Chotěšic	Parcelační ulicová ves je písemně doložena k roku 1590. K paměti hodnostem obce patří kamenný kříž z roku 1845 od Aloise Kofránka z Újezda. Víska ležela mezi rybníky Bílý břeh a Slukovec jihovýchodě od Chotěšic. I přes změny zachovává ráz malé víska v zemědělské krajině. Zdroj: Památkový katalog, Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U8	plocha	Svídnice	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Svídnice u Dymokur	Návesní čtyřstranná ves 10 km severozápadně od Městce Králové je písemně doložena k roku 1436. Náležela Dymokurskému panství. Stála na kraji velkého rybníka Nepokoj. Ves má dodnes zřetelně dochovanou historickou urbanistickou strukturu. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U9	plocha	Břístev	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Břístev	Návesní nepravidelná ves v krajinářsky atraktivním prostředí přirodnějšího rámce daného okolními lesy a rybníkem je písemně doložena k roku 1320. Leží 10,5 km severozápadně od Městce Králové. Břístev náležela k panství Křinec. Ves na potoku Stříble má i přes změny dodnes zřetelně dochovanou historickou urbanistickou strukturu. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Profous, 1954;
U10	plocha	Nouzov	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Nouzov u Dymokur	Parcelační ulicová ves v blízkosti lesů a rybníků je písemně doložena k roku 1583. K Nouzovu patřil mlýn a poplužní dvůr Slavíkov. Ves tvoří Velký a Malý Nouzov (Nouzůvek), částečně prostorově dodnes oddělené. K paměti hodnostem obce patří dvě památkově chráněné přízemní roubené chalupy čp. 5 a čp. 6 z poloviny 19. století a kamenný kříž z roku 1805. Kontext vsi se výrazně změnil přeložkou silnice I/32. Ač má dochován venkovský ráz a základní strukturu, původní podoba vsi je čitelná jen málo.

						Zdroj: Památkový katalog, Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Ottův slovník naučný
U11	plocha	Dymokury	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Dymokury	Návesní nepravidelná raně středověká ves na nevysoké terénní vlně je poprvé písemně doložena v roce 1249. Před rokem 1290 byly Dymokury nově lokovány jako městečko, později však poklesly na ves a městem se již nestaly. Od 14. století byly centrem dymokurského panství, které se postupně rozrostlo do značné velikosti. V Dymokurech sídlila centrální správa velkostatku a vrchní lesní správa. Vyniká zde rozsáhlý areál renesančně barokního zámku s hospodářským dvorem, který je historickým sídlem rodu Czernínů, barokní kostel Zvěstování Panny Marie z let 1723-1725 stojící nedaleko zámku, který sloužil jako pohřební místo Czernínů. Interiér sídla doplňuje památkově chráněný kamenný kříž a socha sv. Jana Nepomuckého. Zástavba vsi byla postižena modernizací a má značně pozměněný charakter, stejně jako urbanistickou strukturu. Zdroj: Památkový katalog, Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Kuča, 1999
U12	plocha	Činěves	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Činěves	Návesní vřetenová ves je poprvé písemně doložena v roce 1294. Z paměti hodností ve vsi vyniká významná urbanistická dominanta areálu barokního hřbitovního kostela sv. Václava postaveného roku 1732 podle projektu F. Haffeneckera na východním okraji obce a areál barokní fary s hospodářským zázemím postavený počátkem 18. století. Ves náležela k panství Poděbrady. I přes poměrně velké změny dané mj. přeložkou silnice I/32 si Činěves v historickém jádru zachovává čitelnou původní strukturu. Zdroj: Památkový katalog, Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U13	plocha	Kněžice	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Kněžice u Městce Králové	Ves 5,5 km severovýchodně od Městce Králové nevyhraněného půdorysu je poprvé písemně doložena v roce 1295. Je zde doložena tvrz a poplužní dvůr. Nejvýznamnější paměti hodností obce je barokní jednolodní kostel sv. Petra a Pavla ze 70. let 18. století v severní části obce, vystavěný nákladem hraběte K. Colloreda, obklopený bývalým hřbitovem, je významným dokladem místní kulturní historie. Interiér vsi doplňuje několik soch (Panna Maria 1873, sv. Jan Nepomucký 1876, sv. Václav 1887). Ves má relativně složitou nepříliš čitelnou urbanistickou strukturu, která se přes značné změny částečně dochovala. Jihozápadně od vsi býval dnes zaniklý velký Kněžický rybník. Zdroj: Památkový katalog, Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Poche, 1978
U14	plocha	Dubečno	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Dubečno	Návesní nepravidelná ves 7,5 km severovýchodně od Městce Králové je poprvé písemně doložena v roce 1372. Památkově nejcennější je kamenný kříž, barokní kamenická práce z roku 1763, a venkovský dům čp. 22, přízemní zčásti roubený dům s podsíni, postavený v 18. a 19. století. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Památkový katalog
U15	plocha	Osek	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Osek	Návesní nepravidelná ves 8,5 km severovýchodně od Městce Králové je poprvé písemně doložena v roce 1436. Má dodnes zachovaný ráz vesnice na okraji lesa, byť původní struktura vč. polohy návesního rybníka, byla pozměněna. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U16	plocha	Chroustov	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Chroustov	Návesní vřetenová ves je poprvé písemně doložena v roce 1369. Nejvýraznější paměti hodností obce je barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie uprostřed hřbitova na vyvýšeném místě při silnici ve střední části obce. Ve 14. a 15. století tu býval farní kostel, který pozbyl svého významu po třicetileté válce. V roce 1788 tu byla zřízena lokálie, ale v roce 1807 byla opět zrušena. Nad obcí na výšině „Na kostelíku“ stával snad první původní kostel, možná románský či ještě starší. Ve vsi se nachází i socha sv. Jana Nepomuckého, kamenická práce z roku 1863 od W. Bidžovského, a za vsí barokní socha sv. Notburgy z roku 1760. Původní struktura vsi je v centru částečně dochována, i přes značné změny a růst obce. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Ottův slovník naučný; Poche, 1977
U17	plocha	Dvořiště	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Dvořiště	Návesní čtyřstranná ves je poprvé písemně doložena v roce 1436. Památkovou hodnotu představuje především barokní kříž, cenná kamenická práce datovaná 1763. Ves má poměrně dochovanou původní urbanistickou strukturu. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Památkový katalog
U18	plocha	Kamilov	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Kamilov	Novověká parcelační ves s geometrickou návsí je poprvé písemně doložena v roce 1768, kdy byla založena od Kamila Colloreda-Walsee. Paměti hodností obce je barokní socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1836. Původní velmi pravidelná struktura vsi je částečně narušena novější zástavbou. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Památkový katalog; Ottův slovník naučný
U19	plocha	Střihov	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Střihov	Původně dvůr dymokurské vrchnosti (1571). Návesní nepravidelná ves 5 km severovýchodně od Městce Králové je poprvé písemně doložena v roce 1654. Nad touto vsí směrem k Vlkovu je les, který se již v roce 1571

						nazýval „Na Stříhových“. Památkově nejcennějším objektem v obci je venkovská usedlost čp. 11, usedlost se zděným přízemním domem z poloviny 19. století. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009; Profous, 1957
U20	plocha	Nový	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Městec Králové	Parcelační jednořadá ves byla založena v roce 1815 u rybníka zvaný Nový. Urbanistická struktura a specifický charakter novověké osady jsou dodnes dobře dochované. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U21	plocha	Běruničky	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Běruničky	Malá návesní ves je poprvé písemně doložena v roce 1395. Běruničky stávaly na břehu velkého rybníka Pa-zderný. Jižně od vsi stával poplužní dvůr. Základní urbanistická struktura vsi je i přes změny dodnes čitelná. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U22	plocha	Velké Výkleky	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Velké Výkleky	Návesní vretenová ves je poprvé písemně doložena v roce 1369. Ves s poplužním dvorem stávala u velkého rybníka. Její základní urbanistická struktura je stále částečně dochována, byť se změnil krajinný kontext. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
U23	plocha	Slibovice	území s částečně dochovanými urbanistickými hodnotami	dochované	Slibovice	Malá návesní ves 5,5 km jihovýchodně od Městce Králové je poprvé písemně doložena v roce 1365. Ve vsi býval cukrovar a poplužní dvůr. Stávala zde tvrz, na níž roku 1437 seděli Jindřich a Frydman ze Sloupna. Zdroj: Historický lexikon obcí; Kuča, 2009
K1	plocha	Hájek	krajinářská úprava	dochovaný	Dymokury	Komponovaný lesní celek severovýchodně od Dymokur s cestičkami a hvězdicovitě uspořádanými průseky zachycují mapy I. II. III. vojenského mapování i stabilní katastr. Na III. vojenském mapování je zakreslena myslivna (J.H.). Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK),
A1	linie	Ovocná alej západně od Záhornice k lesu	alej	částečně dochovaná	Záhornice u Městce Králové	Tradiční alej ovocných stromů v zemědělské mírně členité krajině, dotváří ráz krajiny. Zdroj: Význačné aleje české krajiny (Arnika a VÚKOZ)
A2	linie	Ovocná alej u silnice Záhornice – Malá Strana	alej	částečně dochovaná	Záhornice u Městce Králové	Tradiční alej ovocných stromů v zemědělské mírně členité krajině, dotváří ráz krajiny Zdroj: Význačné aleje české krajiny (Arnika a VÚKOZ)
A5	linie	Alez z Dymokur na hráz Pustého rybníka	alej	částečně dochovaná	Dymokury	Výrazná přímá osa z Dymokur k mlýnu a cihelně u hráze Pustého rybníka byla osazena alejí. V současnosti je jedna strana cesty zastavěná, stromový doprovod je již jen nepravidelný. Zdroj: I. II. a III. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK),
1	bod	Kostel sv. Matouše	kostel	dochovaný	Záhornice u Městce Králové	Areál venkovského kostela gotického založení v barokní úpravě, se zvonicí z roku 1840, se nachází při silnici v západní části obce. Jednolodní orientovaný kostel s obdélnou lodí, pravoúhlým presbytářem a sakristií na severní straně presbytáře obklopuje bývalý hřbitov se zachovanými náhrobky, obehnaný zdí s pilířovou branou na severovýchodě. Na severní straně areálu vyniká zvonice (napůl zasahuje do hřbitova, napůl ven). Od roku 1958 je kostel chráněn jako kulturní památka. Zdroj: Památkový katalog
2	bod	Kostel Rozeslání sv. Apoštola	kostel	dochovaný	Chotěšice	Barokní hřbitovní areál postavený v letech 1746 až 1748 v blízkosti zaniklé gotické stavby ze 14. století leží na vyvýšeném místě západně od středu obce, při silnici na Brístev. Jedná se o jednolodní stavbu, vytvářející velmi malebný celek a zároveň výraznou krajinnou dominantu. Kolem kostela se rozkládá hřbitov vymezený ohrazení zdí z pískovcových kvádrů, postavenou kameníkem Kofránkem, prolomenou branou a brankou. V jihovýchodním nároží ohrazení zdi stojí márnické na obdélném půdoryse, kryté valbovou střechou. Na hřbitově (především v jeho západní části) se nachází více kvalitních pískovcových náhrobků z 2. poloviny 19. století. Východně od kostela v blízkosti silnice je situována fara, budova na obdélném půdoryse s vysokou valbovou střechou a fasádou z 19. století. Předmětem památkové ochrany od roku 1958 je kostel, márnické, ohrazení zeď hřbitova a příslušné pozemky. Zdroj: Památkový katalog
3	bod	Kostel sv. Martina	kostel	dochovaný	Sloveč	Ve středu obce Sloveč stojí kostel zasvěcený svatému Martinu. Na místě středověkého kostela byl v roce 1711 postaven kostel barokní, zbořený v roce 1872. Nynější novorománská stavba byla dokončena v roce 1886 stavitelem Aloisem Marešem. Ačkoli kostel není památkově chráněný, tvoří zdaleka viditelnou dominantu obce. Zdroj: hrady.cz

4	bod	Tvrziště Vondrův kopec	ostatní památky	archeologická lokalita	Záhornice u Městce Králové	Terénní pozůstatky tvrziště (sídla drobné venkovské šlechty) ze 13. až 15. století leží v extravilánu obce v lese na Vondrově kopci. Z tvrze se dochoval pouze nepříliš zřetelný pahorek rozrušený depresemi. Lokalita je jako zástupce středověkého sídla drobné šlechty ležícího mimo intravilán vsi od roku 1958 chráněna jako kulturní památka. Zdroj: Památkový katalog
10	bod	Dvůr Chotěšice	hospodářský dvůr	dochovaná lokalita	Chotěšice	Hospodářský dominikální dvůr hraběte Černína z Chudenic stojící jako solitérní areál v zemědělské krajině západně od Chotěšic je zachycen na mapách I. i II. vojenského mapování i na mapě Stabilního katastru jako rozsáhlý areál několika objektů s Podstodolním rybníkem, dnes zaniklým, v těžišti sbíhajících se cest s alejemi. Dvůr byl později přestavován, přesto některé objekty jsou zachovány. Obdobně je zachován charakter uzavřeného areálu v zemědělské krajině. Dvůr patřil k deseti hospodářským dvorům na dymokurském panství, jejichž podobu zásadně ovlivnila řada nových staveb stavěných od roku 1818 do 60. let 19. století, kdy panství patřilo Rozině hraběnce z Cavriani. Velká sýpka v čele dvora v Chotěšicích patří k prvním stavbám tohoto období, ovlivněných publikovanými vzorovými návrhy. Střed patrové budovy zdůrazňuje rizalit členěný vysokou slepou arkádou pokrytou rustikou, s římsami v patách archivolt. Termální okna mají široké šambrány s podokenními římsami. Ke dvoru příslušelo v roce 1894 452 ha půdy. Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Ottův slovník naučný; Žížka, 2016; Tittl, 1902
11	bod	Dvůr Slavíkov	hospodářský dvůr	dochovaná lokalita	Nouzov u Dymokur	Hospodářský poplužní dvůr Slavíkov (Slávikov, dvůr poplužní řečený Slawikow) stojící jako solitérní areál v zemědělské krajině jižně od Chotěšic je zachycen na mapách I. i II. vojenského mapování (M. H. Slawikow) i na mapě Stabilního katastru jako areál několika objektů v těžišti sbíhajících se cest. Důr je písemně doložen k roku 1578 a 1590, kdy je zmiňován v souvislosti s tvrzí Chotěšice. Ačkoli objekty jsou již přestavěné, charakter solitérního areálu v krajině je zachován. Změnil se však krajinný kontext, dnes je jako hlavní příjezd vnitřní trasa od Chotěšic, zatímco na konci 18. století zde býval rozsáhlý rybník Netušil, na jehož břehu dvůr stával a byl proto funkčně a provozně vázán spíš na Nouzov, na jehož katastru se nachází. Ke dvoru příslušelo v roce 1894 208 ha půdy. Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK), Ottův slovník naučný, Profous, 1957; Tittl, 19024
12	bod	Dvůr Deblice	hospodářský dvůr	dochovaná lokalita	Dymokury	Hospodářský dvůr Deblice patří k deseti velkým hospodářským dvorům dymokurského panství. Celé dymokurské panství mělo v roce 1895 deset hospodářských dvorů, ke kterým příslušelo 3206 ha polí, 301 ha luk a 27 ha pastvin. Jako solitérní areál ve volné zemědělské krajině severně od Dymokur je zachycen na mapě druhého vojenského mapování i Stabilního katastru (Döblitz). Deblice a Jakubský mlýn připomíná Ottův slovník naučný jako samoty přináležející k Dymokurům (1894). Původně zde stávala ves Deblice, o které je první písemná zmínka k roku 1365. Zanikla po husitských válkách a od té doby zde stojí pouze samostatný panský dvůr. Dnes se na místě bývalé zemědělské usedlosti nachází areál pily podobných dimenzí, byť objekty jsou již přestavěné a jejich funkce změněna. Fasádu stodoly dvora Deblice, který nahradil starší ovčín, člení vysoká slepá arkáda. Ke dvorům Deblice a Dymokury v roce 1894 příslušelo 430 ha půdy. Zdroj: II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK), Ottův slovník naučný, Profous, 1954; Žížka, 2016; Tittl, 1902
13	bod	Socha sv. Jana Nepomuckého	ostatní památky	dochovaný	Záhornice u Městce Králové	Kvalitní barokní pískovcová socha z roku 1736 obnovená v letech 1869 a 1962 stojí v lese u cesty ze Záhornice do Dymokur. Jako kulturní památka je chráněna od roku 1965. Zdroj: Památkový katalog
14	bod	Kostel sv. Václava	kostel	dochovaný	Činěves	Památkově chráněný areál barokního hřbitovního kostela postaveného roku 1732 podle projektu F. Haffeneckera se nachází na mírném návrší na východním okraji obce. Celkem je vymezen ohradní zdí hřbitova, v jehož středu je umístěn kostel. Západně od svatostánku je do ohrazení větknuta márnice (domek hrobníka). Zdroj: Památkový katalog
15	bod	Kostel Zvěstování Panny Marie	kostel	dochovaný	Dymokury	Významná urbanistická komponenta se nachází nedaleko zámku v severovýchodní části obce. Památkově chráněné území je z části vymezeno hřbitovní zdí, z části také přechází na pozemek přiléhající k jižnímu úseku hřbitovní zdi, a to v okolí hrobky Czerninů. Uprostřed hřbitova stojí volně barokní kostel z let 1723-1725. Předmětem památkové ochrany je kostel, hrobka Czerninů, hřbitovní zed a příslušné pozemky. Zdroj: Památkový katalog
16	bod	zámek	zámek	dochovaný	Dymokury	Rozsáhlý areál renesančně barokního zámku leží v jihovýchodní části obce. Budova zámku ve střední části areálu sousedí s bývalým pivovarem. Z původního rozsáhlého parku s řadou stromů se dochoval větší úsek s kašnou jižně od zámku a menší úsek na severní straně podél příjezdové cesty od kostela s hrobkou Czerninů.

						Zbývající plocha parku byla novodobě zastavěna četnými vojenskými objekty. Z původního ohrazení se dochovala cihelná terasová zeď na západu areálu a torzo pilířové brány u příjezdové cesty od kostela. Oplocení bylo novodobě nahrazeno betonovou zdí. Zámek je historickým sídlem rodu Czerninů. Předmětem památkové ochrany je budova zámku, kašna a příslušné pozemky. Zdroj: Památkový katalog
17	bod	Dvůr Dymokury	hospodářský dvůr	dochovaná lokalita	Dymokury	Areál dvora jižně od zámku byl jedním ze dvou velkých dymokurských dvorů (druhý Deblice), center zdejšího hospodářství. Dvůr je zachycen na mapě I. i II. vojenského mapování i na mapě stabilního katastru. Celé dymokurské panství mělo v roce 1614 šest dvorů, v roce 1895 pak deset hospodářských dvorů, ke kterým příslušelo 3206 ha polí, 301 ha luk a 27 ha pastvin. Průčelí budovy kravína, trojkřídlé dispozice obrácené k zámku, člení 25 polí vysoké půlkruhové sklenuté hluboké slepé arkády s rustikovanými polopilíři a konzolovými římsovými hlavicemi, ze kterých vybíhají profilované archivolty, cvikly vyplňují kruhové otvory. Stavbu datuje nápisová deska na rustikou pokryté čelní fasádě do roku 1867. Budova zřejmě uzavřela déle trvající přestavbu celého dvora, zahájenou již ve 40. letech 19. století. Na dymokurském panství se dochovaly mimořádně stavebně architektonicky nadprůměrné a pozoruhodné hospodářské budovy z 2. čtvrtiny a zejména z 60. let 19. století, postavené Rozinou Cavriari. Dymokury se tedy řadí po bok několika málo panství v Čechách s kravínami členěnými vysokou slepou arkádou s rustikovanými polopilíři a profilovanými archivoltami vyrůstajícími z římsových hlavic. Ke dvorům Deblice a Dymokury v roce 1894 příslušelo 430 ha půdy. Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu), Stabilní katastr (ÚAZK), Ottův slovník naučný, Žižka, 2016; Tittl, 1902
18	bod	Kostel sv. Petra a Pavla	kostel	dochovaný	Kněžice u Městce Králové	Barokní kostel ze 70. let 18. století, vystavěný nákladem hraběte K. Colloreda, je situován v severní části obce v blízkosti silnice na Chroustov. Pozdně barokní jednolodní stavba, orientovaná k severovýchodu, stojí na bývalém hřbitově, který je vymezen ohradní zdí s dvěma branami. Hřbitov oválného tvaru již není používán. Jihozápadně od kostela stojí patrová fara. Západně od kostela je umístěn pomník padlým v 1. světové válce se sochou Iva, v jeho blízkosti stojí pískovcová kolorovaná socha sv. Václava z roku 1888. Předmětem památkové ochrany je kostel, ohradní zeď a příslušné pozemky. Zdroj: Památkový katalog
19	bod	Kostel nanebevzetí Panny Marie	kostel	dochovaný	Chroustov	Barokní hřbitovní areál z počátku 18. století se nachází na vyvýšeném místě při silnici ve střední části obce při rozcestí silnic na Kněžice a Dvořiště. Kolem kostela je zrušený hřbitov s historickým ohrazením tvořící terasu po obvodu zpevněnou zdí z pískovcových kvádříků, nade zdí je železný plot. Kostel je orientovaná hodnotná barokní kultovní stavba se západní věží. Vstup na hřbitov před západním průčelím kostela je umožněn oboustranným schodištěm se zídkou a vázami. Předmětem památkové ochrany je kostel, ohradní zeď se schodištěm a příslušné pozemky. Zdroj: Památkový katalog
20	bod	Socha sv. Notburgy	ostatní památky	dochovaný	Chroustov	Kvalitní barokní pískovcová socha z roku 1760 otočená k východu s krajinotvornou funkcí stojí v polích jihozápadně od obce, asi 100 m od silnice na Kněžice (po pravé straně), na zlomu terénní vlny. Celková výška sochy je asi 3,5 m. Předmětem památkové ochrany je socha na příslušném pozemku. Zdroj: Památkový katalog
21	bod	Nový Dvůr	hospodářský dvůr	dochovaný	Sloveč	Velký hospodářský dvůr dymokurského panství ležící severovýchodně od vsi Sloveč je zachycen na mapách I. i II. vojenského mapování i na stabilním katastru. Celé dymokurské panství mělo v roce 1895 deset hospodářských dvorů, ke kterým příslušelo 3206 ha polí, 301 ha luk a 27 ha pastvin. Mohutná stavba chlévů s výraznou arkádou s římsovými hlavicemi v patách archivolt a otvory pícníku vyplňenými mřížovinou si nezadá s mohutným dvorem v Dymokurech. U dvora je na starých mapách zaznamenán ovčín a rybník Pivovarník. Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Žižka, 2016
22	bod	Vlkov	hospodářský dvůr	přestavěný	Vlkov nad Lesy	Panský hospodářský dvůr u vsi Vlkov je zachycen na II. vojenském mapování a na stabilním katastru. Již na I. vojenském mapování je nedaleko odtud zaznamenán ovčín Čihař a v osadě Vlkov velký areál myslivny. Ottův slovník naučný zmiňuje ve Vlkově poplužní dvůr a hájovnu Čihary. Dvůr náležel k panství Chlumec nad Cidlinou. V roce 1895 mělo fideikomisní panství 22 hospodářských dvorů, ke kterým příslušelo 6178 ha polí, 1017 ha luk, 318 ha pastvin a 37 ha zahrada. Nová výstavba dvorů propojených sítí přímých úseků cest navazovala na úpravy krajiny spojené s vysoušením rybníků. Výstavba zcela nového dvora čtvercové dispozice u vsi Vlkov probíhala kolem roku 1840. Jednu stranu uzavírala stodola s fasádami členěnými slepou arkádou, pod jednou střechou spojená se sýpkou, protilehlou pak dvojice chlévů se středním patrovým domem s průčelím členěným vysokými pilastry. Dnes je areál značně přestavěn, zachovává však stále charakter solitérní zá stavby s malým rybníčkem uvnitř zemědělské krajiny na okraji lesa.

						Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Ottův slovník naučný
23	bod	Hlínov	hospodářský dvůr	přestavěný	Vlkov nad Lesy	Hospodářský dvůr Hlínov v těžišti polních cest na břehu rybníka, dnes výrazně zmenšeného, uprostřed zemědělské krajiny severně od Slibovic zachycuje I. i II. vojenské mapování (Hlinow) i stabilní katastr. Dvůr náležel k panství Chlumec nad Cidlinou. V roce 1895 mělo fideikomisní panství 22 hospodářských dvorů, ke kterým příslušelo 6178 ha polí, 1017 ha luk, 318 ha pastvin a 37 ha zahrad. I když téměř všechny dvory na panství zachytily I. vojenské mapování, jejich dnešní podobu vesměs určila až rozsáhlá stavební činnost ve 2. a 3. čtvrtině 19. století. Nová výstavba dvorů propojených sítí přímých úseků cest navazovala na úpravy krajiny spojené s vysoušením rybníků. Dnes je dvůr částečně přestavěn, zachovává však charakter solitérního areálu v otevřené zemědělské krajině. Fasády stodol člení stejně jako ve dvore Rtanov nebo Žabí Lhotce obdélná pole vysokými, ve středu umístěnými štěrbinami a segmentově sklenutými vjezdy na mlaty. Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Žížka, 2016
24	bod	Slibovice	hospodářský dvůr	dochovaný	Slibovice	Trojkřídlý panský hospodářský dvůr barokního původu na jižním okraji vsi Slibovice je zachycen na I. i II. vojenském mapování a na stabilním katastru. Dvůr náležel k panství Chlumec nad Cidlinou. V roce 1895 mělo fideikomisní panství 22 hospodářských dvorů, ke kterým příslušelo 6178 ha polí, 1017 ha luk, 318 ha pastvin a 37 ha zahrad. Nová výstavba dvorů propojených sítí přímých úseků cest navazovala na úpravy krajiny spojené s vysoušením rybníků. Dvůr má podobnou strukturu se sýpkou spojenou se stodolou jako nově postavený dvůr ve Vlkově (kolem 1840). Do dnešní podoby byl dvůr upravovaný kolem poloviny 19. století. Nejlépe dochovanou barokní hospodářskou budovou je třípatrová mohutná sýpka s červeně malovaným členěním fasád, postavená podle nápisu na průčelí v roce 1707. Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Žížka, 2016
25	bod	Velké Výkleky	hospodářský dvůr	přestavěný	Velké Výkleky	Panský hospodářský dvůr na hrázi rybníka Vyklecko na okraji vsi Velké Výkleky je zachycen na I. i II. vojenském mapování a na stabilním katastru. Dvůr náležel k panství Chlumec nad Cidlinou. V roce 1895 mělo fideikomisní panství 22 hospodářských dvorů, ke kterým příslušelo 6178 ha polí, 1017 ha luk, 318 ha pastvin a 37 ha zahrad. Nová výstavba dvorů propojených sítí přímých úseků cest navazovala na úpravy krajiny spojené s vysoušením rybníků. Dvůr je přestavěn jako součást většího uzavřeného areálu. Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Žížka, 2016
26	bod	Záhornice	hospodářský dvůr	dochovaný	Záhornice u Městce Králové	Hospodářský dvůr patřící dymokurskému panství ležící severozápadně od záhornické návsi naproti kostelu je zachycen na mapách I. i II. vojenského mapování i na stabilním katastru. Celé dymokurské panství mělo v roce 1895 deset hospodářských dvorů, ke kterým příslušelo 3206 ha polí, 301 ha luk a 27 ha pastvin. Do roku 1842 zde byla postavena stodola pilířové konstrukce, kde fasády peren člení půlkruhově sklenutá arkáda. Ke dvoru, který byl pronajatý, v roce 1894 příslušelo 388 ha půdy. Zdroj: I a II. voj. mapování (mapire.eu); Stabilní katastr (ÚAZK); Žížka, 2016; Tittl, 1902

Tab. 2.3: HRANICE PANSTVÍ PŘED ZÁNIKEM VRCHNOSTENSKÉHO ZŘÍZENÍ V CELKU HÍKK ROŽĎALOVICKÉ A DYMOKURSKÉ RYBNÍKY (ORP Poděbrady)

číslo	vrstva	název	jev	Katastrální území	Popis
P1	plocha	Panství Dymokury	panství	Dymokury, Černá Hora u Dymokur, Svídnice u Dymokur, Nouzov u Dymokur, Chotěšice, Nová Ves u Chotěšic, Malá Strana u Chotěšic, Záhornice u Městce Králové, Dubecno, Chroustov, Dvořiště, Osek, Kněžice u Městce Králové, Vinnice u Městce Králové, Městec Králové, Sloveč, Kamilov, Střihov	V roce 1842, v době pořizování stabilního katastru, byla majitelskou rozsáhlou panství hraběnka Rosina Cavriani, vdova po Josefu Colloredovi. Prostřednictvím sňatku s hrabětem Otakarem Czerninem z Chudenic (1833) se následně dostalo dymokurské panství do majetku Czerninů, kteří zde od té doby působí již v páté generaci. V roce 1902 byl majitelem svěřeneckého panství Dymokury Děpold hrabě Czernin z Chudenic, c. k. komoří, c. k. poručík v zásl. v Dymokurech. Celková výměra panství byla 7480 ha, z toho 3103 ha polí, 2527 ha lesů a 183 ha rybníků. K panství patřil zámek s parkem v Dymokurech a dvory ve vlastní správě Dymokury s Deblicemi (646 ha), Nový Zámek (336 ha) a Chotěšice se Slavíkovem (690 ha), v pronájmu dvory Beřonice, Nový Dvůr, Žlunice a Kozojedy, Záhornice, Králův Městec a Štíty. Ve vlastní správě dále byl cukrovar, kruhovka a pivovar v Dymokurech, v nájmu cihelna ve Žlunicích, mlýny v Komárově, v Nouzově a Jakubský mlýn v Dymokurech. Zdroj: Stabilní katastr (ÚAZK); Wikipedie; Tittl, 1902
P2	plocha	Panství Chlumec	panství	Vlkov nad Lesy, Slibovice, Běruničky, Běrunice, Velké Výkleky	V roce 1841, v době pořizování stabilního katastru, byl majitelem rozsáhlou panství hrabě Oktavián Josef Kinský. Kinským bylo panství darováno císařem Matyášem roku 1611, od té doby až do současnosti jsou majiteli zámku a panství. V roce 1902, kdy se dochoval podrobný popis chlumeckého velkostatku, byl majitelem svěřeneckého panství Chlumec nad Cidlinou se statky Kratonohy a Vykleky Zdeněk hrabě Kinský z Vchynic a Tetavy (Tetova), c. k. komoří, nejvyšší dědičný zemský dvormistr v král. českém, dědičný

					<p>člen panské sněmovny, v Chlumci n. C. Celková výměra panství byla 14682 ha, z toho 5703 ha polí, 934 ha luk, 153 ha zahrad, 308 ha pastvin, 6550 ha lesů, 802 ha vodstva a rybníků. Ve vlastní správě byly dvory Chlumec (264 ha), Ostrov (184 ha), Lhotka (211 ha), Oktaviánov (297 ha), Hlínov (142 ha), Vlkov (257 ha) a Bludy s Lovčicemi (278 ha). Další dvory byly dané do pronájmu. K panství patřily dva cukrovary, parostrojní pivovar, parní pila, parní a vanové lázně, kruhovka, dvě cihelny a lihovar. Na panství bylo v té době 86 rybníků, z nichž největšími byly Žehuňský, Dlouhopolský, Starochlumecký, Třesivský, Poutnický, Hynboský, Ríha, Nepoliský, Strašovský, Lohovický a Vypleský. V oboře (přes 900 ha) se chovala vysoká zvěř (kříženci vapiti a dančí).</p> <p>Zdroj: Stabilní katastr (ÚAZK); Wikipedie; Tittl, 1902</p>
P3	plocha	Panství Poděbrady	panství	Činěves, Velenice	V roce 1842, v době pořizování stabilního katastru, byl majitelem poděbradského panství baron Georg Simon von Sina, od roku pak 1884 Hohenlohové. V roce 1902, ze kterého se dochoval podrobný popis panství, byli majiteli alodiálního panství Poděbrady se statkem Kovánice Charicléa kněžna z Hohenlohe-Schillingsfürstu rozená princezna Ypsilanti, Iphigenie říšská hraběnka z Pappenheimu rozená princezna Ypsilanti, Emanuel kníže Ypsilanti a Theodor princ Ypsilanti. Správcem majetku byl Filip Arnošt kníže z Hohenlohe-Schillingsfürstu v Poděbradech. Panství mělo výměru 7140 ha, z toho 2812 ha polí, 365 ha labských luk, 20 ha zahrad, 59 ha pastvin, 3783 ha lesů, patřily k němu dvory Bláto (526 ha), Šumbor (235 ha), Okřínek (266 ha), Havransko (129 ha), Pustina (179 ha), devět lesních revírů, pivovar a dvě cihelny.
P4	plocha	Panství Křinec	panství	Břístev	V roce 1842, v době pořizování stabilního katastru, byl majitelem poděbradského panství rytíř Bethmann. V roce 1902, ze kterého se dochoval podrobný popis, panství vlastnil S. Mořic svobodný pán Bethmann, v létě v Křinci, v zimě ve Freiberku v Bádensku. Panství mělo výměru 3121 ha, z toho 994 ha polí, 122 ha luk, 26 ha zahrad, 9 ha pastvin, 1945 ha lesů a 7 ha rybníků a potoků. Patřily k němu dvory Křinec (326 ha), Ronov (370 ha), Dvory (295 ha) a Alexandrov (138 ha), k panství náležel cukrovar a lihovar.

Tab. 2.4: SEZNAM VYHLÁŠENÝCH KULTURNÍCH PAMÁTEK, NÁRODNÍCH KULTURNÍCH PAMÁTEK, PAMÁTKOVÝCH ZÓN A PAMÁTKOVÝCH REZERVACÍ V CELKU HiKK ROŽĎALOVICKÉ A DYMOKURSKÉ RYBNÍKY (ORP Poděbrady)

rejstříkové číslo	název	Kategorie památkové ochrany	Katastrální území	Popis (anotace) dle Památkového katalogu
2231	Vinice	Vesnická památková zóna	Vinice u Městce Králové	Ves novověkého původu s úzkou podélnou návsí umístěná severně od Městce Králové. K založení zřejmě došlo až v 17. století v souvislosti s někdejší Štíatarskou tvrzí. Zástavbu tvoří štítově orientované převážně roubené domy z 18. a 19. století. První písemný doklad pochází až z roku 1673. Jedná se o velmi hodnotné vesnické sídlo s nenarušenou původní zástavbou.
102182	Jakubský mlýn – roubená část	kulturní památka	Dymokury	Přízemní roubený objekt z roku 1681, upravovaný v 18. století (k němuž je přistavěn patrový zděný objekt z počátku 20. století). V Polabí unikátně dochovaný roubený mlýn (obytná část) bez podstatnějších zásahů ve hmotě i dispozici.
28294/2-1814	zámek	kulturní památka	Dymokury	Rozsáhlý areál renesančně barokního zámku je historickým sídlem rodu Czernínů. Kromě hlavní trojkřídlé budovy s kašnou je součástí areálu i řada novodobých provozních objektů. Vedle zámku je hospodářský dvůr.
32720/2-1813	Kostel Zvěstování Panny Marie	kulturní památka	Dymokury	Barokní kostel z let 1723-1725 stojící v severovýchodní části obce nedaleko zámku a sloužící jako pohřební místo Czernínů. Předmětem ochrany je kostel, hrobka Czerninů, hřbitovní zeď a příslušné pozemky.
21844/2-3135	Kamenný kříž	kulturní památka	Dymokury	Kvalitní barokní kamenická práce z roku 1763.
46566/2-1815	Socha sv. Jana Nepomuckého	kulturní památka	Dymokury	Cenné sochařské dílo z 19. století
16047/2-1973	Socha sv. Jana Nepomuckého	kulturní památka	Záhornice u Městce Králové	Barokní socha z roku 1736 obnovená v letech 1869 a 1962. Kvalitní barokní socha, datovaná nápisem.
31681/2-1972	Kostel sv. Matouše	kulturní památka	Záhornice u Městce Králové	Areál venkovského kostela gotického založení v barokní úpravě, se zvonicí z roku 1840. Kostel se nachází při silnici v západní části obce. Předmětem ochrany je kostel, zvonice, ohradní zeď a příslušné pozemky.
46365/2-3139	Tvrziště Vondrův kopec	kulturní památka	Záhornice u Městce Králové	Terénní pozůstatky tvrziště (sídla drobné venkovské šlechty) ze 13.–15. století, které leží v extravidlánu obce. Tvrziště se nachází v lese na Vondrově kopci. Dochovalo se torzo centrálního pahorku rozrušeného několika vkopy. Zástupce středo-věkého sídla drobné šlechty ležícího mimo intravilán vsi.

104298	Venkovská usedlost	kulturní památka	Vinice u Městce Králové	Usedlost s přízemním zděným domem a jádrem ze 2. poloviny 18. století, dochována v úplnosti kromě zaniklé stodoly. Urbanisticky významý celek. Dochována řada cenných detailů. V domě černá kuchyně.
34743/2-3138	Kamenný kříž	kulturní památka	Nová Ves u Chotěšic	Kamenný kříž z roku 1845 od Aloise Kofránka z Újezda. Kvalitní dílo východočeské kamenické produkce.
26154/2-3137	Kamenný kříž	kulturní památka	Chotěšice	Kvalitní pozdně barokní kamenická práce z roku 1825.
29302/2-1823	Kostel Rozeslání sv. Apoštolů	kulturní památka	Chotěšice	Barokní hřbitovní areál postavený v letech 1746-1748 v blízkosti zaniklé gotické stavby ze 14. století západně od obce. Barokní kostel, spolu s mimořádně kvalitní ohradní zdí, postavenou kameníkem Kofránkem, vytváří velmi malebný celek a zároveň výraznou krajinnou dominantu.
40136/2-1888	Kamenný kříž	kulturní památka	Nouzov u Dymokur	Kamenný kříž z roku 1805. Velmi kvalitní provinciální kamenické dílo.
28751/2-1887	Venkovský dům	kulturní památka	Nouzov u Dymokur	Přízemní roubená chalupa z poloviny 19. století, příklad lidové architektury.
28242/2-1886	Venkovský dům	kulturní památka	Nouzov u Dymokur	Přízemní roubená chalupa z poloviny 19. století, příklad lidové architektury bez rušivých zásahů.
20406/2-1806	Kostel sv. Václava	kulturní památka	Činěves	Areál barokního hřbitovního kostela postaveného roku 1732 podle projektu F. Haffeneckera na východním okraji obce.
10056/2-4282	fara	kulturní památka	Činěves	Areál barokní fary s hospodářským zázemím postavený počátkem 18. století.
31082/2-1832	Kostel sv. Petra a Pavla	kulturní památka	Kněžice u Městce Králové	Barokní kostel ze 70. let 18. století, vystavěný nákladem hraběte K. Colloreda, obklopený bývalým hřbitovem. Je významným dokladem místní kulturní historie. V prostředí kulturní památky se nachází fara, pomník padlým v 1. světové válce se sochou lva a socha sv. Václava z roku 1888.
17018/2-1808	Kamenný kříž	kulturní památka	Dubečno	Kvalitní barokní kamenická práce z roku 1763.
26644/2-1809	Venkovský dům čp. 22	kulturní památka	Dubečno	Přízemní zčásti roubený dům s podsíní, postavený v 18. a 19. století. Prostředí památky dotváří dřevěný plot s dřevěnými vraty s pískovcovými pilíři s hlavicemi.
29840/2-1812	Kamenný kříž	kulturní památka	Dvořiště	Kvalitní barokní lidová kamenická práce, datovaná 1763.
17059/2-1824	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	kulturní památka	Chroustov	Barokní hřbitovní areál z počátku 18. století se nachází při silnici ve střední části obce. Kolem kostela je zrušený hřbitov s historickým ohrazením.
32141/2-3140	Socha sv. Notburgy	kulturní památka	Chroustov	Kvalitní barokní socha z roku 1760 s krajinotvornou funkcí.
44585/2-1825	Socha sv. Jana Nepomuckého	kulturní památka	Chroustov	Kvalitní kamenická práce z roku 1863 od W. Bidžovského.
28503/2-1831	Socha sv. Jana Nepomuckého	kulturní památka	Kamilov	Socha sv. Jana Nepomuckého v tradičním oděvu i postoji s výrazně dekorativně zpracovaným soklem, na němž je umístěn reliéf, znázorňující sv. Jana Nepomuckého, pochází z roku 1836. Pozoruhodné dílo pádného lidového pojetí velmi vhodně doplňuje prostředí návsi.
100857	Venkovská usedlost	kulturní památka	Stříhov	Usedlost se zděným přízemním domem z poloviny 19. století. Cenný soubor staveb usedlosti v jádru obce spoluvytváří tradiční charakter návsi. Objekty dokládají rozvoj zděného stavitelství od poloviny 19. století v regionu Královoměstecka.

VOREL, L., KUČA, K., KUPKA, J., VONDRAČKOVÁ, S., VACEK, O. et al. (2022). Rožďalovické a Dymokurské rybníky (ORP Poděbrady). Specializovaná mapa s odborným obsahem (<https://www.krapr-naki.cz>)